

Ofre for seksuelle over-greb må vente i op til 26 måneder på behandling ved et af landets CMS-centre.

nyheder side 4

Kenneth Kristensen Berth (DF) vil påvirke udlændingeområdet - og helst fra Christiansborg.

ind i manegen side 18

Venstres nye højre-populisme kan stimulere større folkelig interesse for de gamle partier.

synspunkt side 5

kommunen

politik fra rødderne mandag 9. marts 2015 · nr. 7 · 58. årgang

Fusionskritiske stemmer:

**Big isn't
beautiful**

Herlev-borgmester **Thomas Gyldal Petersen** (S) kan ikke se de gode argumenter for **en fusion mellem KL og Danske Regioner**. På ugens topmøde vil han derfor kræve mere tid, mere debat og **en afbalanceret analyse af fusionen**.

Læs nyhed side 3 og interview side 14-15

Ni ud af ti kommuner skærer i ældreplejen

Udgifterne til ældrepleje er faldet i 90 af landets kommuner, men der er store kommunale forskelle på niveauet og evnen til at effektivisere.

livskvalitet

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Der er brug for at spare, hvis det voksende antal ældre ikke skal give problemer med at få økonomien til at hænge sammen i de danske kommuner. Det mener byrådene landet over, som de seneste år har skåret ned på området. De sidste fem år er udgifterne til ældrepleje per ældre faldet i 90 kommuner, og samlet set er udgifterne til ældrepleje per ældre borger faldet med 11,4 procent på landsplan, viser tal fra Økonomi- og Indenrigsministeriet. I gennemsnit brugte kommunerne 41.623 kroner på borgere over 65 år i 2014, men der er meget store forskelle kommunerne imellem.

Intet sted bruger man færre penge per ældre end i Egedal Kommune. I løbet af de seneste fem år er udgiftsniveauet faldet med 27,3 procent, og kommunen bruger nu i gennemsnit 23.070 kroner per ældre indbygger. Udover de strukturelle forklaringer med få i de ældste aldersgrupper og med socialt og økonomisk velstillede ældre, der i højere grad end i resten af landet bliver i egen bolig og klarer sig selv, forklarer Egedal Kommune det lave udgiftsniveau med et stort fokus på forebyggelse.

- Vi investerer meget i sundhedsfremme og forebyggelse, og vi prøver at hjælpe de ældre til at hjælpe sig selv, siger ældrechef Erik Petersen, der fremhæver kommunens arbejde med borgerinddragelse af de ældre selv som nøglen til at målrette sundhedsindsatsen.

Ny teknologi og nye besparelser

Derudover har kommunen installeret selvskyllende toiletter og loftslifte og engageret sig i arbejdet med telemedicin og projekter med KOL-patienter. Men kommunen har også gennemført flere sparerunder i løbet af de sidste år, hvor ledere er blevet afskedit, mens de ældre er blevet rykket sammen på større og mere udgiftseffektive enheder. Og sådan kommer udviklingen til at fortsætte, vurderer ældrechefen. For indenfor de næste ti år stiger det samlede antal borgere over 65 år med 40 procent, og gruppen over 85 alene stiger med 200 procent i kommunen.

Der er stor forskel på, hvor meget kommunerne har været i stand til at reducere deres udgifter i de seneste fem år. Mest effektivt er det gået for sig i Samsø, Aarhus og Valsø, der alle har skåret udgifterne ned med omkring 30 procent. Samtidig har enkelte kommuner haft stigende udgifter; her skiller Skanderborg sig dog ud med en stigning på 38,2 procent siden 2009.

» Læs temaet på side 8-11

■ **Venstres store kontanthjælpskampagne blev afsporet** ■ **De skandinaviske regeringer er stum part i lønslagsmål** ■ **Danskerne har en fejlagtig opfattelse af kommunalpolitisk ligestilling** ■ **Venstre vil ikke hænge på ekstra terrorregning** ■ **Undskyldning for mavedans er måske det mærkeligste**

■ Tallene fløj rundt i den forgangne uge. Det hele blev ansporet af den nette sum af **454.215 kroner**, som er det samlede beløb to kontanthjælpsmodtagere med tre børn får om året, hvis man regner værdien af boligsikring, tilskud til dagtilbud og 'børn og unge-ydelser' oven i kontanthjælpen. Bag kampagnen, der både kan ses på busser, i aviser og på diverse netmedier, står Venstre (V), der mener, at det "bedre skal kunne betale sig at arbejde". I en verden af incitamenter er der ifølge V for meget gulerod og for lidt pisk til kontanthjælpsmodtagere med store familier.

På sociale medier er det som bekendt umuligt at fjernstyre budskaber. Derfor blev V-kampagnen hurtigt mødt med satire. Eksempelvis turnerede en modkampagne med budskabet om, at Venstre-formand **Lars Løkke koster 1.604.153 kroner i "rejser, tobak, diæter, taxakørsel og hotelophold"**. Et såkaldt faktatjek fra Enhedslisten viste, at Venstres næstformand Kristian Jensen årligt modtager 1.715.882 kroner i løn inklusive boligtillæg og pension.

■ **Danskerne tror, at der er masser af kvinder på kommunale topposter.** Det er der ikke. Epinion har gennemført en spørgeskemaundersøgelse for fagforbundet Djøf. Her siger de adspurgte, at de tror, at en fjerdedel af borgmestrene er kvinder. I virkeligheden er det kun 12 ud af 98. "Resultaterne her viser, at der også i befolkningen er en forestilling om, at det går bedre (med ligestillingen, red.), end det egentlig gør," siger professor Anette Borchorst fra Aalborg Universitet.

"Når Metroen kommer, vil ejendommene stige i værdi. Vi bruger den værdi til at delfinansiere metroen. På den måde vil de, som investerer i Metroen, få del i gevinsten."

Jens Kramer Mikkelsen, administrerende direktør i Metroselskabet, om den særlige afgift på 900 millioner kroner, som By & Havn vil opkræve blandt beboerne i Nordhavnsområdet.

■ En del danskere blev groundet i ugen, der gik. Det skyldtes, at der var arbejdsnedlæggelser og strejker hos både SAS og Norwegian. SAS-konflikten kan umiddelbart virke som et klassisk eksempel på utilfredshed

Ekstra Bladet skrev i sidste uge endnu et bilagskapitel i sagaen om Lars Løkke Rasmussen, der ifølge avisen skulle have nydt lovlig mange sjusser som statsminister i aktiv tjeneste i forsvarrets Challengerfly. Løkke har indtil videre forsvaret sig med, at han ikke har drukket i arbejdstiden. Ekstra Bladet skriver dog, at der blev drukket tre flasker vin på Løkkes fly på vej til underskrivelsen af en energiaftale mellem Østersølandene i juni 2009.

Foto: Polfoto

med arbejds- og lønforhold, men via de skandinaviske staters aktiemajoritet i selskabet får SAS' manøvre med at flytte nuværende SAS-personale over i selskabet Cimber til lavere løn og dårligere arbejdsvilkår en ganske speciel underlægningsmusik. **Reelt står den svenske, danske og norske regering i en situation, hvor de går i krig med en eksisterende overenskomst, der omgås gennem SAS' manøvre.** SAS-medarbejderne forbliver så at sige overenskomstdækket, men til en langt lavere løn. Mon den plan er udtænkt i finansminister Bjarne Corydons baghave? På den anden side er der hensynet til SAS' konkurrencedygtighed, der har været ganske elendig de sidste 15 år. Selskabet kan dokumenterbart ikke konkurrere med lavprisselskaberne, når lønningerne ligger i et normalt nordisk leje. SAS sluttede en rædselsuge af med at præsentere et **kvartalsregnskab med et underskud på 675 millioner kroner.**

■ Venstre vil ikke hænge på regeringens regning for terrorindsats. Sådan lød det fra V-retsordfører Karsten Lauritzen i forbindelse med forhandlingerne om regeringens planlagte terrorpakke til én milliard kroner. **Venstremanden frygter, at politiets overarbejde kan sprænge rammerne for en ekstrabevilling på 50 millioner kroner i 2015,** som regeringen har foreslået. "Det

vil Venstre ikke godkende, uden at regeringen fortæller os, hvad den samlede regning for politiets overarbejde bliver. Det er uærligt, at vi skal betale en del af regningen nu, og så vil regeringen lade resten ligge til den regering, der måtte sidde efter valget", siger Karsten Lauritzen til Jyllands-Posten.

■ Det politiske website Politiko har gransket **de mærkeligste spørgsmål til regeringens ministre.** Kommunen hælder til, at Martin Henriksens (DF) spørgsmål til social- og integrationsminister Karen Hækkerup (S) er en god kandidat i den kategori.

Martin Henriksen (DF):
"Vil ministeren – på linje med spørgeren – kræve en undskyldning fra Dansk Folkehjælp i forlængelse af arrangementet på Lalandia, hvor der juleaften blev danset mavedans på trods af, at der både var etnisk danske gæster såvel som gæster af anden etnisk oprindelse?"

Ministerens svar:
Nej.

pcn

KL-fusion åbner op for internt magtspil

At blive større gør os ikke bedre, mener en række kritikere af fusionsplanerne mellem KL og Danske Regioner. De vil arbejde imod forslaget på Kommunalpolitisk Topmøde i denne uge. Andre vil bruge anledningen til at få ændret på KL's interne magtforhold.

◉ armlægning

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Bestemmer de store kommuner for meget? Svækker det nærheden at arbejde sammen med regionerne? Er vi på vej mod en ny kommunalreform?

KL's ledelse skal forberede sig på en højspændt intern debat, når de torsdag mødes til Kommunalpolitisk Topmøde i Aalborg.

De konservative kommuner rundt om København har gjort det klart, at de er modstandere af planerne om fusion med Danske Regioner. I et interview med *Kommunen* understreger Herlevs borgmester Thomas Gyldal Petersen (S), at han også er imod og vil rejse en større debat om emnet, ligesom 2. viceborgmester Morten Normann Jørgensen (SF) fra Lyngby-Taarbæk vil have sit parti til at danne fælles front mod fusionen.

- Jeg kan godt forstå, at regionerne er ved at være smådesperate, fordi de muligvis ikke har nogen fremtid efter et valg. Men en fusion med os er ikke løsningen, siger SF'eren, som også sidder i partiets hovedbestyrelse.

Fusionerer KL med Danske Regioner, vil de store kommuner sætte sig endnu tungere på magten, lyder det fra flere kritikere. Her Københavns overborgmester Frank Jensen (S) i selskab med KL-formand Martin Damm (V) ved sidste års Kommunalpolitiske Topmøde.

Foto: René Schütze / Polfoto

Lejres borgmester Mette Touborg har på SF's vegne meldt ud, at de som udgangspunkt er positive overfor en fusion. Men Morten Normann Jørgensen vil på torsdag forsøge at overbevise sine partikammerater om det modsatte, da han anser fusionen for at ville forstærke det demokratiske underskud.

- Allerede i dag har vi et KL, som er konstrueret på en mærkværdig måde, fordi politikerne i KL's bestyrelse er udpeget af partierne, men jo skal foregive at repræsentere kommunerne. Det betyder, at det desværre ofte bliver de laveste fællesnævner, KL kæmper for. Det bliver land mod by eller de store mod de små. Det er de grove betragtninger, der udgør diskussionerne, forklarer SF'eren, der heller ikke kan se det store interessefællesskab mellem KL og Danske Regioner.

- Vi får måske flere muskler tilsammen. Men det er altså ikke kun biceps' størrelse, der afgør, hvem der vinder, når man lægger arm. Man skal også have teknisk snilde. Hvis devisen er: 'jo større en sam-

- Vi får måske flere muskler tilsammen. Men det er altså ikke kun biceps' størrelse, der afgør, hvem der vinder, når man lægger arm. Man skal også have teknisk snilde. Hvis devisen er: 'jo større en sammenslutning, jo mere indflydelse', så kunne vi ligeså godt slå stat, regioner og kommuner sammen med det samme. Helt ærligt: Det holder ikke.

Morten Normann Jørgensen (SF), 2. viceborgmester i Lyngby-Taarbæk

menslutning, jo mere indflydelse', så kunne vi ligeså godt slå stat, regioner og kommuner sammen med det samme. Helt ærligt: Det holder ikke, siger han.

Liste Ø spiller med

I Enhedslisten er de ligesom i SF som udgangspunkt for fusionen.

- Vi vil gerne bevare den demokratiske kontrol med vores sygehusvæsen. Og vi skal ikke spilles ud imod hinanden i forhandlingsspillet om økonomien, siger deres mand i KL's bestyrelse, Jesper Kiel. Han er ikke blind for, at der

kan komme nogle demokratiske skævvridninger af både partiernes og kommunernes interesser i en fusioneret organisation. Men sådan har det også været i KL, mener Enhedslistens repræsentant, der gerne vil bruge fusionen som anledning til at få ændret på de forhold.

- KL er allerede i dag meget centralistisk. Fagudvalgene har meget lidt at skulle have sagt, så det er i høj grad embedsværket, der peger på nogle beslutninger, som hovedbestyrelsen så træffer. Det er også en meget lukket organisation, så det vil vi se på,

om vi ikke kan få lavet om i en fusion, uddyber Jesper Kiel.

K-enklaver presses

Frygten hos en række små storkøbenhavnske kommuner går på, at fusionen vil skabe et yderligere pres for at tænke i større enheder. Og især i en kommune som Vallensbæk har de længe kæmpet imod en fusion med naboen Ishøj.

- Stort er ikke godt for borgerne. De, der har den mærkelige tilgang til politik og samfundsudvikling at tro, at fordi det er stort og centralt styret, så bliver tingene bedre og billigere, er altså meget langt fra virkeligheden, siger borgmester Henrik Rasmussen (K).

Ishøjs borgmester Ole Bjørstorp (S), som i lang tid har talt for en fusion med Vallensbæk, anser udviklingen for at være uundgåelig - uanset KL's fremtid.

- Kommunalreformen har løst mange problemer rundt om i landet, men i det storkøbenhavnske område nåede den aldrig rigtig ind. Jeg er tilhænger af, at vi slutter os

mere sammen i større enheder - også kommunalt, siger han og påpeger, at hvis regionerne nedlægges, vil behovet for større kommuner under alle omstændigheder trænge sig på.

Men Henrik Rasmussen advarer imod at tage beslutninger oppefra på vegne af borgerne. Ifølge ham er det nemlig klare lokalpolitiske prioriteringer, der er styrken i det nuværende kommunestyre. Også derfor er han imod fusionen mellem KL og Danske Regioner, som han forudser vil blive en semistatslig organisation.

- Vi er blevet rigtig gode til i Danmark at kende svaret, før vi kender spørgsmålet. Svaret lige nu lyder på en fusion, men hvad er spørgsmålet, som giver os svaret? Hvad er det, vi skal kunne? Vi forbereder os på noget, men vi ved ikke hvorfor. Det er da en mærkelig måde at udvikle et samfund på, siger Vallensbæks borgmester.

» Læs interview med Thomas Gyldal Petersen (S) side 14-15

Seksuelt misbrugte må vente år på behandling

Lange ventetider gør voksne med senfølger af seksuelt misbrug mere syge og sværere at behandle. Politikere tøver med konkrete løsninger.

labyrint

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

26 måneder. Så længe må voksne, der er blevet udsat for seksuelle overgreb som børn, vente på at få behandling på CSM Syd. Det fremgår af nye tal fra Sundhedsstyrelsen, som socialminister Manu Sareen har oplyst til Folketingets Socialudvalg. Center for Seksuelt Misbrugte i Region Syddanmark kan slet ikke følge med behovet for psykologisk hjælp til alle dem, der henvender sig med akut behov for terapi, erkender stedets daglige leder, psykolog Lone Westphal Eriksen.

- Vi har hele tiden haft større efterspørgsel, end vi har kunnet håndtere, og en ventetid på to år er uacceptabel og uholdbar, siger hun.

I de øvrige to regionale centre er ventetiden seks til otte måneder, men selv det er for længe at vente på behandling, vurderer Annalise Rust, der er psykolog og forsker ved Rigshospitalets Center for Seksuelle Overgreb.

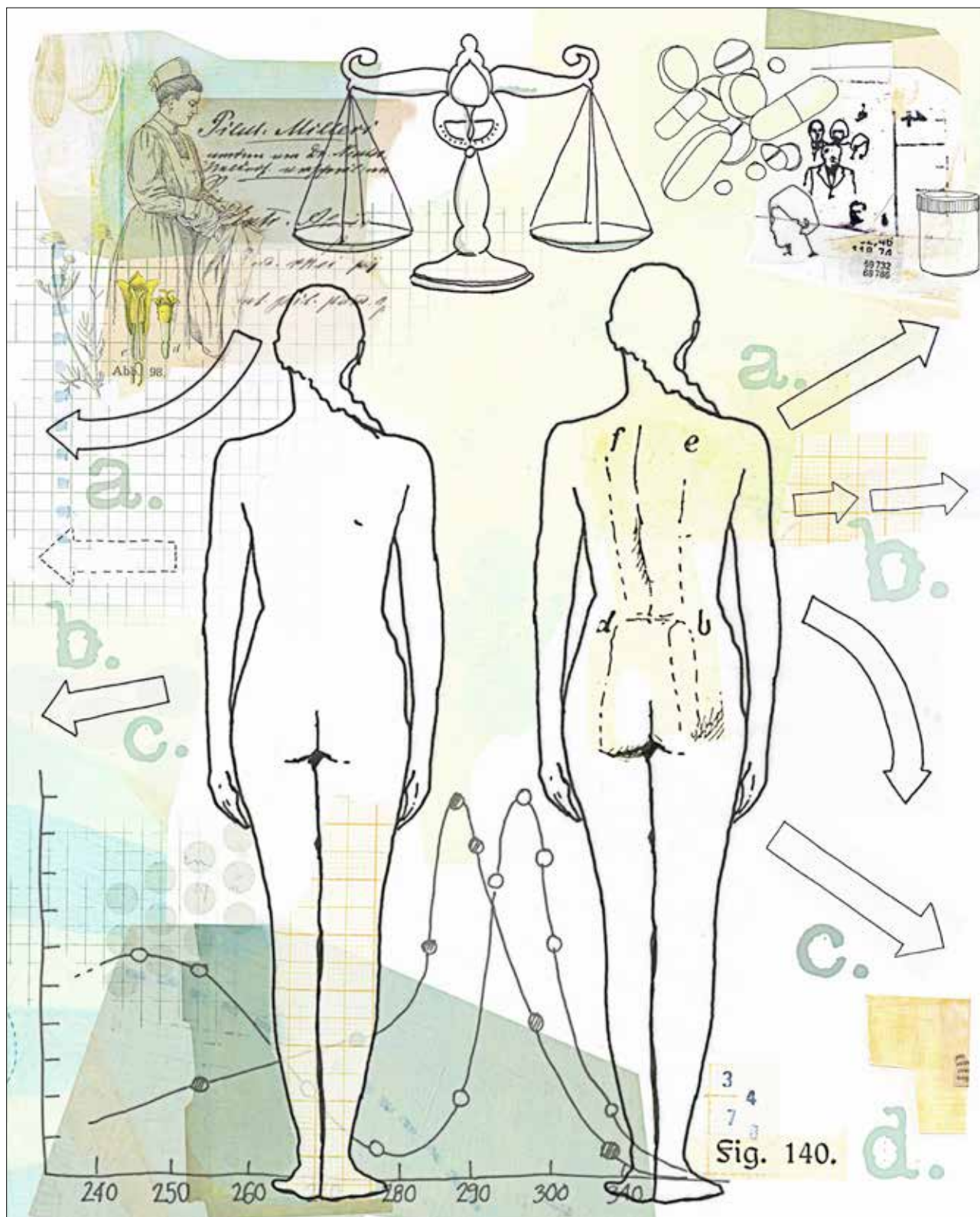
- Det er vældig problematisk med de lange ventetider, for uanset hvor længe det er siden, et overgreb er sket, så er det akut, når man tager initiativ til at søge behandling. Det er rigtig uheldigt, hvis der går mere end en måned, før man sætter en behandling i gang, siger Annalise Rust.

Behandlingslabyrint

Hos landsforeningen for voksne med senfølger af seksuelle overgreb, Spor, er man frustreret over de lange ventetider.

- Det er næsten uudholdeligt at skulle vente så længe. Det er lige så mit hjerte græder, siger formand Helle Borrowman.

Hun er dog ikke overrasket over de lange ventetider, der har været en udfordring for behandlingscentrene i flere år. Alligevel understreger

hun, at den situation, man står i, når man som offer for seksuelle overgreb endelig beder om hjælp, er meget sårbar. Derfor risikerer de lange ventetider at gøre stor skade.

- Tilliden til verden er allerede gået i stykker, og det giver ikke yderligere tillid til omgivelserne at blive sat på venteliste i flere år, siger Helle Borrowman.

Hun kritiserer desuden behandlingssystemet og kriterierne for, hvornår man kan få hjælp, for at minde om en labyrint, som man giver sårbare mennesker ansvaret for at finde rundt i.

Ventetid forværrer kriser
Senfølger af seksuelle overgreb dækker både over forskellige psykiske lidelser som

angst, depression, PTSD og sociale lidelser, der kan gøre det svært at skabe gode relationer til partnere, egne børn og andre i den nære omgangskreds. De lange ventetider har flere u hensigtsmæssige konsekvenser. Annalise Rust understreger, at senfølgerne bliver mere vanskelige at behandle, når man har skullet vente længe.

- De traumereaktioner, der har ligget indkapslet, kommer med den samme styrke som, da overgrebet skete. Når der går hul på bylden, ryger man tilbage i traumat, som det var, og får det rigtig skidt, siger hun.

Derudover er der en reel risiko for, at de komplekse problematikker med både fysiske, sociale og psykiske pro-

blemer, som voksne med senfølger oplever, udvikler sig og bliver værre i ventetiden, fortæller Lone Westphal Eriksen fra CSM Syd. Hun har både set selvmedicinerende alkoholmisbrug eskalere og familieproblemer vokse.

- Nogle af dem, vi får i behandling har det væsentligt dårligere, end da de henvendte sig i første omgang, siger hun, og fortæller, at mange typisk først henvender sig, når tilværelsen er ramlet sammen og man står i en livskrise.

Samtidig øger ventetiden også risikoen for, at man helt opgiver ideen om at komme i behandling. Ifølge Lone Westphal Eriksen falder en tredjedel fra, når de har stået på venteliste i mere end halv-

Selvmedicinerende alkoholmisbrug og familieproblemer er nogle af de almindelige eftervirkninger af seksuelle overgreb, hvis ikke ofre får behandling i tide.

Illustration: Polfoto

andet år. Dermed risikerer de at gå glip af behandling, der kan være helt central for at håndtere deres problemer.

Store behandlingsbehov

Hos CSM Syd kan Lone Westphal Eriksen konstatere, at man mangler tre årsværk for at kunne komme ned på en ventetid på seks måneder. Og der er et stort potentiale i mere effektiv behandling, mener hun. De misbrugte er ofte ramt af meget komplekse problemstillinger, der også øger risikoen for misbrug og somatiske sygdomme, og derfor vil de hyppigere dukke op på skadestuerne og hos deres praktiserende læge end andre borgere.

- Vi sparer samfundet for mange penge, fordi de, vi behandler, ikke vil blive svingdørspatienter alle mulige andre steder i systemet. Det er samfundsøkonomisk forebyggelse, siger Lone Westphal Eriksen.

Men potentialet er langt fra indfriet. Selv med de laveste estimater er der omkring 60.000 voksne danskere, der lider under senfølger af seksuelle overgreb, vurderer eksperterne. Og med omkring 2.000 årlige henvendelser på de regionale centre for seksuelt misbrug er opgaven langt fra løftet.

Efterspørgslen efter behandling har overalt oversteg kapaciteten, erkender socialminister Manu Sareen, der kalder det beklageligt med de lange ventelister.

- Jeg er åben for at drøfte fremtiden for de regionale senfølgecentre i satspuljeforhandlingerne. Det er det, jeg kan gøre, og det er jeg helt klart villig til, siger Manu Sareen, som dog erkender, at satspuljen har kæmpet med usædvanligt få midler de senere år. Socialudvalgets formand Orla Hav (S) foreslår, at man giver regionerne ansvaret for at drive centrene, og den idé vil Manu Sareen ikke modsætte sig, men det er sundhedsministerens bord, siger han. Manu Sareen indrømmer dog, at det er uholdbart med de lange ventetider.

- Det tyder helt klart på, at der er behov for at gøre mere, siger han.

60.000

voksne danskere lider under senfølger af seksuelle overgreb, vurderer eksperterne.

Vi er de 99,9 procent

strategi

Af **Lars Trier Mogensen**, kommentator på dagbladet Information og vært på 'Det Røde Felt' på Radio24syv

Venstre har trukket de ideologiske frontlinjer hårdt op frem mod det nært forestående folketingsvalg. Med den nye kampagne om kontanthjælpspar sætter Venstre et klart og kontroversielt skel til Socialdemokraterne. Socialpolitik er igen blevet til varm værdipolitik. Og med endnu en bilagssag vendt mod Lars Løkke Rasmussens luksusvaner i tiden som statsminister, denne gang om flyversjusser på tjenesterejser i forsvarrets Challenger-jet, er der lagt op til en brutal valgkamp.

Budskabet i Venstres kampagne er lige så letforståeligt som dets evne til straks at dele vandede: Arbejdsløse børnefamilier skal tvinges ned i levestandard, hvis Venstres formand Lars Løkke Rasmussen bliver statsminister igen. Kort og hårdt vil Venstre øge den økonomiske afstand mellem underklassen og middelklassen.

Kampen mod de arbejdsløse børnefamilier er i første omgang symbolsk og ideologisk. Konkret er der i dag 1.150 familier i Danmark, som passer på det eksempel, som Venstre har bygget skræmmekampagnen op omkring: Arbejdsløse ægtepar med tre børn - som også modtager boligsikring, tilskud til daginstitutioner og børnepenge - trækker alt i alt på offentlige ydelser for 454.215 kroner.

Eksempelfamilierne udgør mindre end en promille af den samlede befolkning, altså under 0,1 procent, og kan dermed næppe siges at udgøre et u håndterligt samfundsproblem. Men som et provokerende eksempel, der kan bruges til at forarge de arbejdervælgere, som flyder rundt i spændingsfeltet mellem Socialdemokraterne og Venstre, har beløbet en opsigtsvækkende effekt. Lidenskab virker altid bedre end videnskab i politik.

Løkke besætter Wall Street

Med enkle midler er det lykkedes Venstre at drive en kile midt ind i det gamle arbejderpartis kernevælgerbase og skabe et skarpt skel mellem på den ene side alle de lønmodtagere, som drømmer om selv at kravle højere op på den sociale rangstige og derfor hellere vil have skattelettelser end at betale til arbejdsløse, og på den anden side dem udenfor arbejdsmarkedet, 'udenforskabet', som lever i kronisk afhængighed af sociale ydelser.

Oprigtig forargelse vendt mod mikroskopiske minoriteter virker effektivt i moderne demokratier. Præcis samme logik har drevet den globale venstrepopulistiske 'Occupy Wall Street'-bevægelse frem i de senere år. Med sloganet om, at 'Vi er de 99 procent', har gadeaktivister og venstreintellektuelle rettet skytset mod de såkaldte 'superrige': den rigeste procent af befolkningen.

På samme måde - blot med omvendt fortegn - forsøger Venstre nu at sætte sig i scene som repræsentant for det altdominerende flertal, de 99,9 procent. Ligesom venstrepopulisterne angriber den øverste procent, retter Venstre skytset nedad mod den promise, som ingen ønsker at ende som.

Demagogien kunne også let vendes på hove-

Bundlinjen er at SR-regeringen - sågar med SF's deltagelse - har skåret i kontanthjælpen i et omfang, som langt overgår tidligere borgerlige regerings tiltag. Paradoxsalt nok har SR-regeringen i de seneste år levet Venstres idealer ud i praksis, mens Venstre omvendt fedtspillede, da de selv sad i regering i 00'erne.

det: Danmark har i dag 60.200 dollarmillionærer, altså personer med en fri formue på over 6,7 millioner kroner foruden egen bolig. For hvert kontanthjælpspar med tre børn er der således næsten 52 dollarmillionærer, og hvis man spejlede Venstres højrepopulistiske logik, ville de samlede udgifter til eksemplifamiliernes kontanthjælp, boligsikring, tilskud til daginstitutioner og børnepenge kunne finansieres ved blot at hæve skatten med 8.670 kroner per dollarmillionær - om året.

Opgjort i hård valuta er de 1.150 familier ikke ligefrem ved at bringe Danmark ud på randen af statsbankerot. Men debatten handler heller

ikke om kroner og øre. Og heller ikke om de finere detaljer i kontanthjælpssystemet, eftersom en stor del af de ydelser, som kontanthjælpspar får, gælder for alle borgere, og eksemplet derfor i sig selv er vildledende uden at være faktisk forkert.

Politisk gambling

Kampagnen er først og fremmest et udtryk for, at Venstre nu bekender ideologisk kulør og udviser mod til at gøre socialpolitik til mere og andet end tørre, tekniske spørgsmål. I en tid, hvor det hovedsagelig er de nye protestpartier - Liberal Alliance, Dansk Folkeparti og Enhedslisten samt måske det nye 'længselsparti' Alternativet - som appellerer til følelser og forargelse, kan Venstres nye højrepopulisme være med til at stimulere større folkelig interesse for de gamle partier.

Venstres nye kurs har samtidig karakter af en politisk gambling, som kan give mindst lige så stort bagslag som potentiel gevinst. Småligheden risikerer også at sætte fornyet fokus på Lars Løkkes egne forbrugsbilag.

Bundlinjen er, at SR-regeringen - sågar med SF's deltagelse - har skåret i kontanthjælpen i et omfang, som langt overgår tidligere borgerlige regerings tiltag. Paradoxsalt nok har SR-regeringen i de seneste år levet Venstres idealer ud i praksis, mens Venstre omvendt fedtspillede, da de selv sad i regering i 00'erne. Men fortiden glemmes hurtigt: For nu er valgkampen for alvor sat i gang med større forskel mellem rød og blå blok end set i årevis. ●

► Læs også Jacob Jensens (V) indlæg i ordførerkolummen på side 14

Nu får kunderne i
GF Region & Kommune
4.315.165 kr.
tilbage

Book et møde på 66 15 03 98,
hvis du vil høre, hvor meget du kunne
have fået tilbage på din bilforsikring.

GF Region & Kommune er DIT forsikringselskab

Hos GF Forsikring er vi ejet af vores kunder.

Derfor kan vi bruge alle pengene på at

skabe bedre og billigere forsikring.

I din fagklub er vi klar til at rådgive dig,
så du får den helt rigtige forsikring til den
helt rigtige pris. Vi ved nemlig, at den gode
personlige rådgivning er den bedste vej
til den rigtige forsikringsløsning.

Det gode selskab

GF Region & Kommune

Skovbakken 1-3 · 5260 Odense S

Tlf. 66 15 03 98 · gf-kommunal.dk

Morgendagens
meningsdannere

Af Steffen Andersen

HVOR MANGE
FLERE?

Hvor mange flere skal ikke kunne gennemføre deres uddannelse, fordi vi ikke er villige til at stå sammen og løse problemet for de elever, der mangler en elevplads? Hvor mange flere elever skal gå frustreret rundt i skolepraktikken, og vente på den elevplads, som de så inderligt ønsker? Hvem er det, som står med problemet? Er det eleven selv eller virksomhederne? For om ikke særlig lang tid står vi med det problem, at vi næsten ikke har noget faglært arbejdskraft. Vi har brug for, at I - lokalpolitikkerne - tager ansvar for vores alles fremtid og tager de store skridt for at forbedre lære- og elevpladssituationen.

Lige nu står der 11.000 unge som mangler enten lære- eller elevplads, og desværre er det ikke et nyt billede. Mange af disse elever er HG'ere. I flere år har vi med størrelsesglas og kikkert ledt efter elevpladserne, men de er svære at finde og endnu sværere at få fat i.

Hvad sker der med de unge, som aldrig finder sig en elevplads? De kommer i skolepraktik, som slet ikke er det samme - det er bare mere skole. Mange elever som tager en HG får et boost i deres selvtillid, fordi de endelig har fundet noget, de virkelig er gode til og brænder for. Men når de ender i skolepraktik eller uden elevplads, mister de motivationen for uddannelsen og ender på en anden uddannelse, som ikke havde første prioritet. Er det, hvad vi ønsker? Var planen ikke at have den bedst uddannede generation nogensinde? For at få den bedst uddannede generation, så skal eleverne have motivationen med sig, og det får de ikke, når de bliver tvunget ind på uddannelser, de ikke vil have.

I sommeren 2016 vil ikke blot en årgang HG'ere færdiggøre deres grundforløb og begynde elevpladsjagten, det er nemlig både det første hold EUX'ere, første hold med elever fra den 1-årige HG, og sidste hold fra den 2-årige HG. Dette stiller os - både som unge og som samfund - i en sårbar situation, hvor vi skal konkurrere endnu hårdere mod hinanden om de få elevpladser, der er.

Som EUX-elev var meningen oprindeligt, at man ville få flere muligheder, fordi man både bliver faglært og får adgang til de videregående uddannelser. Men når vi mangler elevpladser, kan EUX'en vende omvendt, og give samfundet flere muligheder for at tvinge elever til andre uddannelser. Hvis ikke de kommende EUX-elever skal blive tvunget til at tage en videregående uddannelse, behøver vi en markant øget indsats for flere elevpladser. Det er både de offentlige institutioner og virksomhedernes ansvar, at få dette til at ske. Men det offentlige spiller en dobbelt rolle: Først og fremmest skal offentlige institutioner selv tage lærlinge og elever, men I har også et ansvar, for at skabe elevpladser i det private. Det skal blandt andet ske gennem et øget elevoptag i kommunerne og sociale klausuler med kædeansvar.

Vi spørger Jer nu én gang til: Hvor mange flere? Hvor mange flere unge skal se deres drømme briste, fordi de ikke kan få en elevplads?

Hvis nu, at vi lover at kæmpe for verdens bedste handelsuddannelser, vil I så love ikke at lade ungdommen i stikken, men i stedet løse lærer- og elevpladsmanglen?

•

» Kommentér klummen på [kommunen.dk](#)

Af Steffen Andersen, formand for Landssammenslutningen af handelsskoleelever

nyheder

Danskerne er luk

Skat er en vindesak for rød blok, og den store opbakning til Danmarks sociale sikkerhedsnet er intakt. Til gengæld er danskerne blevet mere negativt stemte overfor flygtninge i Helle Thorning-Schmidts tid som statsminister.

o valgkamp

Af Peter Christian Nielsen
pter@kommunen.dk

Valget nærmer sig, men ingen kender dagen. Partierne udfolder uge for uge de dagsordener, som de håber vil præge valgkampen. Venstre vil sænke kontanthjælpssatserne og have offentlig nul-

vækst. Partiet kan indtil videre ikke konkretisere, hvor meget lavere kontanthjælpen skal være, eller hvad nulvæksten vil betyde mere konkret.

"Men det skal kunne betale sig at arbejde", lyder Venstremantraet.

Socialdemokraterne vil bevare "Det Danmark du kender" efter en årrække med

turbo på reformer af kontanthjælp, førtidspension, skat, folkeskolen, SU, beskæftigelsessystemet og så videre.

Men hvad mener danskerne? Kigger man på en omfattende spørgeskemaundersøgelse, som TNS Gallup laver hvert år, tegner der sig et billede af en befolkning, der grundlæggende støtter op om de sociale sikringssystemer, som danskernes skat er med til at finansiere. Og skatten betaler vælgerne velvilligt.

Da TNS Gallup spurgte lidt over 13.000 danskere i 2. halvår 2014, om det er "nødvendigt med et socialt sikkerhedsnet som det danske", erklærede 87,4 procent sig enige. Da Helle Thorning-Schmidt tiltrådte som statsminister i 2. halvår 2011, svarede 87,7 procent, at de var enige.

- Det er meget, meget inte-

ressant. Selv i en tid med mange negative mediehistorier om forskellige sociale ydelser er der stabilitet i opbakningen til velfærdsydelserne. Jeg kunne godt have en formodning om, at danskerne ville have mere fokus på at skære efter en længere krise, siger Karina Kosiara-Pedersen, valgforsker og lektor i statskundskab ved Københavns Universitet.

Rune Stubager, valgforsker og professor i statskundskab ved Aarhus Universitet, mener, at når danskerne udtrykker sig så klart, så svarer de reelt på, "hvorvidt velfærdsstaten er en god idé".

Min skat

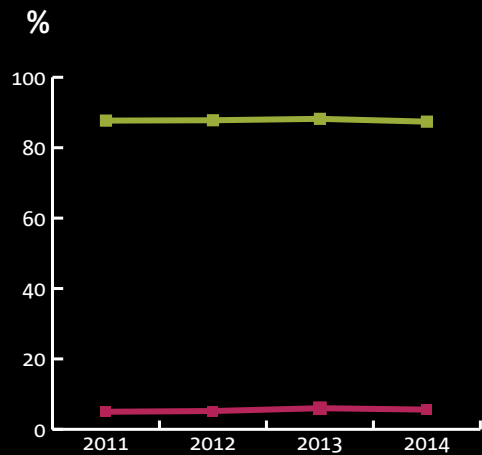
Tallene afslører også, at danskerne ikke er blevet mere skattefjendske under Thorning-regeringen. Over 60 procent af de adspurgte erklærer sig kontinuerligt mellem 2011

"Der gøres for lidt for flygtninge i Danmark"

"Det er nødvendigt med socialt sikkerhedsnet som det danske"

kedde velfærdselskere

Kære dansker, er du ■ enig eller ■ uenig?

Mellem 12.246 og 13.142 danskere har i anden halvdel af hvert år deltaget i TNS Gallups store spørgeskemaundersøgelse af **danskernes holdninger til en række udsagn**, der er ens i hver undersøgelse.

Kommunen har **udvalgt en række spørgsmål** i perioden 2011-14 om emner, der forventes at blive **vigtige dagsordener i valgkampen**.

og 2014 uenige i udsagnet: Jeg vil hellere betale mindre i skat og klare flere ting selv.

- Jeg er ikke så overrasket. Det er et andet tegn på en betydelig opbakning til velfærden. Vælgerne er grundlæggende indstillet på at betale en høj skat for høje ydelser, siger Rune Stubager.

Danskernes holdning til adgangen til offentlige ydelser er meget stabil. Således er befolkningen delt i to lige store grupper, når de skal erklære sig enige eller uenige i udsagnet: "[Det er] for let at få penge fra det offentlige".

- Det er interessant, at danskernes holdning til spørgsmålet er så stabilt oven på mange års borgerligt styre i 00'erne og forringelser i en række sociale ydelser under den nuværende regering, hvis du kobler det til velviljen i forhold til at betale skat og opbakningen til vores sociale

"Selv i en tid med mange negative mediehistorier om forskellige sociale ydelser er der stabilitet i opbakningen til velfærdsydelserne. Jeg kunne godt have en formodning om, at danskerne ville have mere fokus på at skære efter en længere krise."

Karina Kosiara-Pedersen, valgforsker og lektor i statskundskab ved Københavns Universitet

sikringssystem, siger Karina Kosiara-Pedersen.

Rune Stubager vurderer, at lige netop det spørgsmål balancerer med fordelingen af stemmer i rød og blå blok. Aarhus-professoren mener, at regeringens dårlige opinionstal på mange måder hænger sammen med, at den gennem reformer har sparet på velfærden og begrænset adgangen til visse offentlige ydelser. De borgerlige ved godt, at danskerne grundlæggende er velfærdselskere, og derfor handler det om at styre diskussionen mod enkeltgrupper.

- Venstre prøver at flytte diskussionen over på kontanthjælpsmodtagerne fremfor ældregruppen, hvor danskerne formentlig ikke mener nogen får for meget, siger Rune Stubager.

Flygtningespørgsmålet

Vælgerkorpset er overordnet blevet mere skeptisk overfor at gøre mere for flygtninge i perioden 2011-14, og samtidig er der en vigende del af befolkningen, der mener, at landet skal være mere åbent overfor omverdenen.

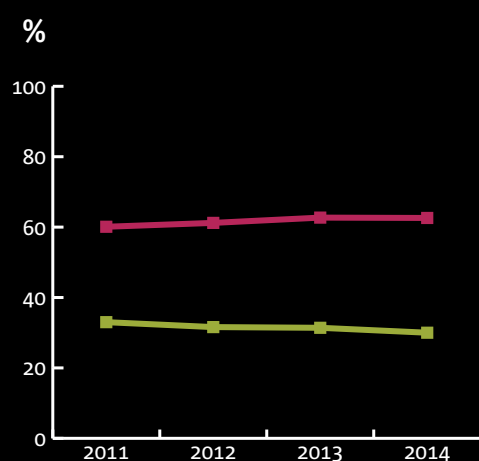
- Det giver god mening. I 2011 handlede det meget om

økonomien, mens flygtningespørgsmålet er blevet højaktuelt på grund af det stigende antal flygtninge fra Syrien, som for alvor tog fart i sommeren 2014, siger Karina Kosiara-Pedersen og tilføjer:

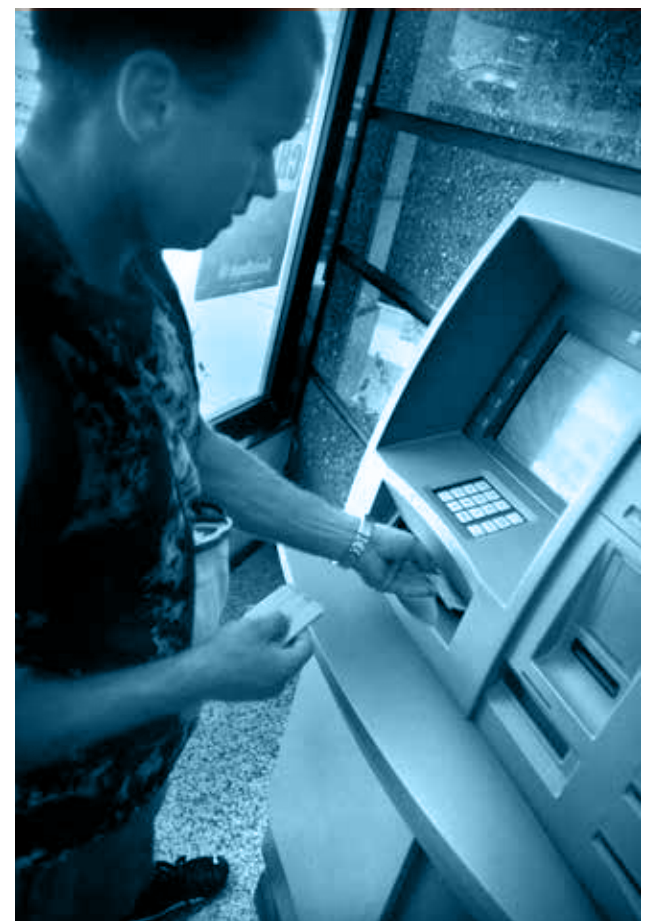
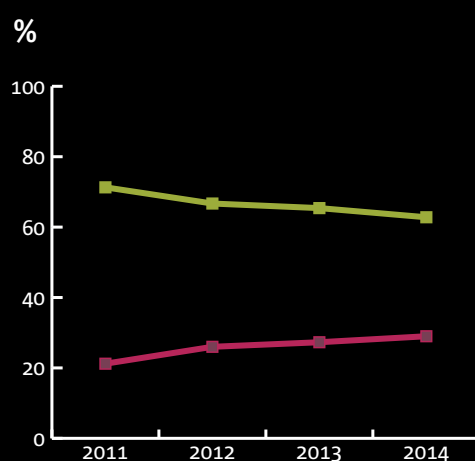
- Selvom regeringen har strammet kursen på området, så er det stadig en dagsorden, der ligger bedst til blå blok, ligesom De Radikale står for en anden dagsorden end Socialdemokraterne på det område.

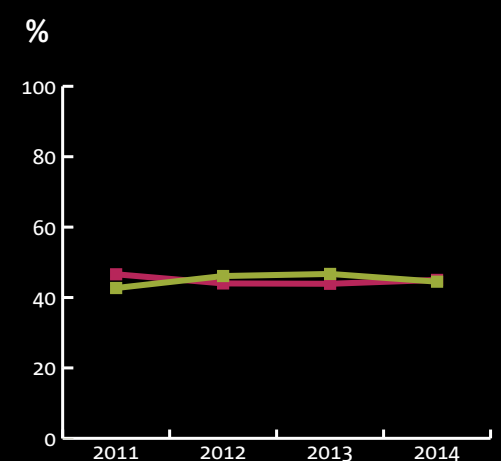
"Jeg vil hellere betale mindre i skat og klare flere ting selv"

"Danmark skal være mere åben overfor omverdenen"

"Det er for let at få penge fra det offentlige"

Teknologi og selvhjælp skal redde de ældre

Der kommer til at mangle mindst 10 milliarder om 10 år, hvis de ældre skal have samme service som i dag. Kommunerne satser på teknologi og genoptræning, men de ældre risikerer at betale prisen for kommunernes sparebehov, frygter Ældre Sagen.

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Frode Dahl er ved at pakke sine ting sammen. Efter knap fire uger på Rehabiliteringscenter Aalborg, der ligger i Mou, hvor Limfjorden munder ud i Kattegat, skal han hjem igen. Nu sidder han i sin stol, mens morgensolen skinner ind i det store værelse, der har været udgangspunktet for den genoptræning, der skal sikre, at Frode Dahl kan klare sig bedre med mindre hjælp. Tre lungebetændelser og flere indlæggelser havde fået 77-årige Frode Dahl til at tro, at han var på vej til at dø. Det har opholdet i Mou lavet om på.

- Jeg havde opgivet mig selv, men jeg har genfundet en livsgnist, som jeg troede jeg havde tabt, siger han.

Balanceevnen er blevet bedre, og lårene, som han tidligere kunne holde om med én hånd, er blevet så stærke, at to hænder ikke engang er nok. Når han kommer hjem, er han i stand til at bevæge sig mere rundt uden rollator, siger han. Samtidig har selskabet til måltiderne i bogstavelig forstand givet ham mere appetit på livet.

- Jeg er eremit af natur, men jeg har fundet ud af, at jeg er bedre til det med andre mennesker, end jeg troede. Det føles dejligt, siger han.

De oversete ressourcer

Rehabiliteringscenteret blev åbnet for halvandet år siden med Hanne Hostrup i spidsen. Som daglig leder af centeret havde hun helt klare visioner om at lave et sted, der minder mindre om en institution og mere om en højskole. Og da beboerne har overstået den daglige morgensang, forklarer hun hvorfor:

- Rehabilitering handler både om fysiske, psykiske og sociale forbedringer. De tre ben er lige vigtige. Rehabilitering er ikke bare træning, siger hun. Derfor er det vigtigt at tage udgangspunkt i hele mennesket.

- Vi kigger fremad og finder ressourcer. Vi ser på personer, og på, hvilke redskaber de har brug for for at kunne klare sig bedre. Vi tager udgangspunkt i kursisten, vi prøver ikke at få dem til at passe ind her, vi passer ind efter dem, siger hun. Det centrale er at flytte fokus over på det, de kan og finder livsglæde ved, fremfor at fokusere på det, de ikke kan.

- Der er mange af vores kursister, der har glemt, hvad det var, der var dejligt i livet. De har ikke handlet i flere år, ikke været i skoven, ikke gået til kaffe hos naboen. Derfor gør vi så meget for at få dem til at huske, hvad der var dejligt, siger Hanne Hostrup.

Derfor bliver der arrangeret skovture, spillet kort og lavet mad i fællesskab i det store fælleskøkken. Og om aftenen strikker personalet, så de ældre måske også går i gang. Alt det er der også en masse fysisk træning i, understreger Hanne Hostrup, og det er vigtigt, for de vedvarende resultater skabes kun, hvis kursisterne tager nye vaner med sig hjem.

I gennemsnit er beboerne 35 dage i Mou, før de tager hjem. Og resultaterne er fulgt med. De første evalueringer af indsatsen i Mou viste, at borgerne efter et ophold på mellem 2 uger og 3 måneder kunne klare sig med halvdelen af den hjemmehjælp, de havde fået tidligere. Nu er fokus vendt mod mere forebyggelse.

Fra orangeriet på Fremtidens Plejehjem er der udsigt over Limfjorden og Aalborg.

Foto: Lars Horn / Baghuset

17 %

procent flere borgere over 65 – det er Nordjyllands virkelighed i 2020. Det kommer til at koste regionens kommuner mellem 3 og 6,4 milliarder kroner.

Kilde: KL

- Nu griber vi folk tidligere. Hvis ikke de kom her, ville de få brug for hjælp, men opholdet skal gerne udsætte den dag, hvor de kommer til at kræve megen hjælp, siger Hanne Hostrup. Det kræver, at perspektivet flyttes mod de evner, som de ældre allerede har.

- Man er nødt til at vende den måde, vi gør tingene på, for at møde fremtidens krav. Det er der ingen tvivl om, siger Hanne Hostrup.

Ny ældrerolle

Rehabiliteringen er en del af en ny forståelse af, hvordan samfundet skal håndtere ældre. Siden starten af 2015 har

kommunerne haft pligt til at tilbyde rehabiliteringsforløb, som skal afklare, om borgere kan klare sig uden hjemmehjælp. Samtidig skal kommunerne inden 2017 vurdere, hvor mange af de 147.000 borgere, som allerede er visiteret til hjemmehjælp, der kan rehabiliteres. Den nye tilgang hjælper ældre til at klare mere selv. Formålet er dels at kunne prioritere ressourcerne, dels at hjælpe de ældre til bedre livskvalitet ved at lære dem at gøre flere ting selv, og rehabiliteringen er bare starten. I januar efterlyste Socialdemokraternes ældreordfører, tidligere sundhedsminister Astrid Krag, i en kronik

i *Kommunen*, at paradigmeskiftet er med til at flytte fokus fra pleje og behandling til livskvalitet og lykke. Og hun opfordrer den nye generation af ældre til at tage del i debatten.

- Vi har brug for, at det store flertal af ældre kommer på banen og kaster sig ind i diskussionen af, hvad der skal til for at understøtte, at deres ressourcer kan komme i spil, siger Astrid Krag. Hun mener, at kommunerne i fremtiden vil komme til at spille en helt anderledes rolle, som skal understøtte det aktive seniorliv.

Men den optimistiske udlægning deler Ældre Sagens direktør, Bjarne Hastrup, kun

delvis. Der bliver mange flere ressourcestærke ældre, medgiver han, og de klarer sig fint selv. Men med rehabiliteringspligten frygter han, at ældre med reelle behov bliver overladt til sig selv.

- Det dybt beklagelige, uværdige og sårende er, at der er ældre, der ikke kan rehabiliteres. Det kan ikke nytte noget, at man putter et rehabiliteringsparadigme ned over dem, siger Bjarne Hastrup, der anklager Astrid Krag for at være lalleglad. I 2020 vil der være op mod 100.000 demente ældre, pointerer han, og derfor er det farligt at tro,

» Fortsættes på næste side

”Det dybt beklagelige, uværdige og sårende er, at der er ældre, der ikke kan rehabiliteres. Det kan ikke nytte noget, at man putter et rehabiliteringsparadigme ned over dem.”

Bjarne Hastrup, direktør for Ældre Sagen

« **Fortsat fra forrige side**

at alle ældre kan blive mere selvhjulpne af et rehabiliteringsophold.

- De svækkede, demente ældre bliver vores største pleje-problem i fremtiden, og jeg er bange for, at der ikke kommer en værdig model for rehabilitering af dem, siger Bjarne Hastrup.

Den bekymring deler Astrid Krag, men hun garanterer, at de, der har et behov for pleje, også vil få det i fremtiden. Hun understreger dog, at også demente kan få udbytte af rehabilitering.

- Selvom man ikke kan få demensen til at forsvinde, så kan man få masser af gevinst ved at blive trænet og blive hjulpet til at bruge sig selv i højere grad, siger Astrid Krag. Derfor er der også behov for mere specialiserede tilbud, erkender hun.

- Kommunerne bliver nødt til at lave tilbud, så rehabilitering ikke bare bliver noget, der gælder den store gruppe, der kan komme til at klare sig selv. Det skal også gælde dem, der i den sidste ende stadig har brug for hjælp. Det skal kommunerne være bedre til, siger hun.

Bjarne Hastrup er kritisk, men han ser et stort potentiale i at fokusere endnu mere på forebyggende rehabilitering, der kan forlænge et selv-

stændigt liv uden plejebehov, men det gør kun få kommuner nu.

- Kommunerne skal være meget bedre til den forebyggende indsats. Kommunalbestyrelserne ser på pengene og resultaterne her og nu og glemmer den investering, der kan ligge i at fange dem, der er på vej ind i en ond cirkel, ved at rehabilitere tidligt. For den gevinst får de først på længere sigt, siger Bjarne Hastrup.

Grundlæggende er rehabiliteringstanken god. For man får et mere værdigt liv, hvis man er selvhjulpne, mener han. Men hvis man vil spare penge, er det bedre at kigge på, hvordan teknologien kan være med til at gøre servicen billigere og mere effektiv.

Fremtidens plejehjem

Knud Iversen kigger ud over Limfjorden. Fra fjerde sal på Fremtidens Plejehjem i Nørresundby kan han se togene køre over jernbanebroen, og når han tager kikkerten, der står mellem orkideerne i vindueskarmen, kan han holde øje med skibene, der nærmer sig fra øst og måske endda få øje på en sæl. Han har boet på plejehjemmet, siden det stod færdig for et år siden. Knud Iversen er 88 år, og en blodprop og en maveoperation har gjort det svært for ham at gå, men han holder sig aktiv.

Om morgenen svarer han på sine børns seneste træk i spillet Wordfeud på sin iPad, og på plejehjemmet, der har lagt sig i spidsen, når det handler om at nytænke alderdommen, dyrker han fitness to gange om ugen. Han er også med i plejehjemmets mande-loge og deltager altid, når der er fællessang i den store, lyse foyer.

Under Knud ligger der et intelligent gulv. Hvis han falder, går alarmen, så der bliver tilkaldt en hjælper. Det er en af de teknologier, der sammen med skylle-tørre-toiletter, tablets med oversigt over dagens aktiviteter og et wellness-lokale får plejehjemmet til at skille sig ud.

I stueetagen bliver man mødt af interaktive informationsskærme, der både kan fortælle dagens program og vise vej til beboernes værelser og bygningens mange andre funktioner.

I it-cafeen sidder en medarbejder fra Senior Digital hver dag klar til at hjælpe både borgere og beboere med at få styr på alt fra e-Boks til profilbilleder på Facebook, i motionslokalet er der træning, hvor ældre borgere udefra er velkomne, og i restauranten ved panoramavinduerne mod fjorden serverer kokkene mad til både beboere og kunder i to adskilte afdelinger. Og det er en central poin-

te at understøtte mødet mellem borgere og beboere, fortæller konsulent Bent Sørensen, der har været med i styregruppen bag Fremtidens Plejehjem.

- Det hele handler om vores nøgleord sanselighed, bevægelse og inklusion. Vi satser på trivsel og teknologi i den rækkefølge, siger han i kontoret bag de gennemsigtige vægge og døre. Endnu er der ikke afsluttet store evalueringer, der kan påvise de langsigtede resultater, men adskillige studieture er gået til plejehjemmet i Nørresundby, og andre steder i landet skyder projekter op inspireret af de samme ideer. Regionale Living Labs og centre for velfærdsinnovation er åbnet, og flere nye plejehjem har ladet sig inspirere af det i Nørresundby. Bent Sørensen mener, at Fremtidens Plejehjem har et stort potentiale for at byde ind med nye løsninger. En ting er dog vigtig for succesen.

- Man skal turde begå fejl! Det handler også om hele ti-

”Vi har brug for, at det store flertal af ældre kommer på banen og kaster sig ind i diskussionen af, hvad der skal til for at understøtte, at deres ressourcer kan komme i spil.”

Astrid Krag (S), ældreordfører

14 %

procent flere danskere vil lide af demens i 2020. I absolutte tal drejer det sig om 103.159 personer.

Kilde: Videnscenter for demens, der gør opmærksom på, at tallene er baseret på stikprøver og behæftet med stor usikkerhed.

I motionsrummet kan både plejehjemmets beboere og ældre borgere fra kommunen holde kroppen og førligheden ved lige.

Foto: Michael Rasmussen / Baghuset

Mange rutiner fra dagligdagen kan sagtens bruges som træningsøvelser. Det kan både være gang på trapper eller det at komme op fra stolen.

Foto: Rehabiliteringscenter Aalborg

den at være i udvikling og åben for ny teknologi, fordi borgernes behov også er i stadig forandring, siger Bent Sørensen. Det er derfor, man har oprettet Living Lab, der afprøver og eksperimenterer med nye tiltag. Det skal blandt andet sikre, at de ældre tager løsningerne til sig, og at de bidrager til at øge livskvaliteten.

Det handler om hele tiden at være i øjenhøjde og forklare, hvad teknologien kan, og hvorfor det er en god idé for beboeren at benytte den, siger Bent Sørensen.

Økonomisk udfordring

Det er ikke tilfældigt, at nordjyderne er langt fremme med udviklingen på ældreområdet. Intet sted i landet er den demografiske udvikling så voldsom som i Nordjylland. Her vil man bare frem mod 2020 få 17 procent flere borgere over 65 år. Sidste år slog en rapport fast, at det kommer til at koste regionens kommuner mellem 3 og 6,4 milliarder kroner. Overordnet set gør udfordringens størrelse, at man i de enkelte kommuner er nødt til at arbejde med en bred vifte af redskaber: alternative metoder til reduktion af enhedsomkostninger, tværkommunalt samarbejde, forskellige former for offentlig-privat samarbejde, udlicitering samt andre finansielle modeller, konkluderer rapporten.

- Vi kan ikke give alle de samme ydelser som i dag. Det kan ikke lade sig gøre, siger Lars Nøhr, der er ældrechef i Aalborg Kommune. Han mener, at der i fremtiden bliver behov for mere samskabelse om ældreopgaven og mere forebyggelse, så flere kan klare sig selv i længere tid.

- Jeg tror ikke, teknologien bare er svaret på alt, men jeg tror på, at det sammen med

rehabilitering kan skabe ressourcer til noget mere og noget andet. Men det handler om at gøre det på en anden måde, siger Lars Nøhr.

Udover de teknologiske løsninger og det øgede fokus på rehabilitering bliver der brug for andre tiltag. Det kan både handle om mere forskning og om større fokus på frivillighed blandt ældre, der har overskud.

- Vi ved, at den mentale tilstand er afhængig af, at man får oplevelser og aktiviteter. Hvis man får det med ligesindede, bliver det kun bedre, og det er vigtigt for livskvaliteten, siger Lars Nøhr.

Teknologi

‘Kammertjener’, siger Inga Fryd, direktør for Center for Velfærdsteknologi, ud i rummet. En behagelig computerjingle lyder, og en mandestemme svarer ‘ja’. ‘Luk gardin,’ beordrer hun, hvorefter gardinerne automatisk bliver trukket for og holder den lave eftermiddagssol ude af bygningen. Center for Velfærdsteknologi er Aalborg Kommunes forsøg på at blive førende til brug af velfærdsteknologi i hjemmet. Her har man alt det nyeste udstyr på hylderne, så medarbejdere og borgere kan komme forbi og se de smarte løsninger, der kan gøre alderdommen nemmere. En hel afdeling er indrettet som lejlighed med både køkken, stue, soveværelse og bad. Her er køkkenskabene motoriserede, så de selv kører ned, så man kan nå de øverste hylder, sengen kan hjælpe ejeren helt op, så man kan komme ud af sengen uden hjælp, toiletet både skylles og tørrer, og i brusenichen kan en mandshøj føntørrer tørre dig lige så godt som en hjemmehjælper med et håndklæde på fire minutter. Det meste ligner et almindeligt hjem, men det føles som at træde ind i fremtiden. Inga Fryd forklarer, hvad der skal til, før teknologi virker optimalt.

- Det skal give mening både for medarbejdere og borgere. Når det gør det, giver det som regel også mening på bundlinjen, siger hun. Hun har arbejdet med det mest moderne indenfor teknologi og hjælpemidler de sidste tre år på centeret, der ligger i en anonym fabriksbygning i Aalborgs østlige udkant.

Det seneste projekt, hun har stået for, har handlet om at afprøve loftslifte hos 400 ældre, der normalt får hjælp af 2 hjælpere til at komme ud af sengen. Projektet har givet bedre arbejdsmiljø, færre sygedage og en stor besparelse, fordi man mange steder kan

nøjes med én hjælper. Samtidig er de ældre glade for løsningen, fordi det føles mere intimt at nøjes med en enkelt hjælper.

Ensomhed i teknologien

I showroomet hos Center for Velfærdsteknologi finder man alt fra bestik til parkinsonramte, ‘skohorn’ til støttestrømper, en vinduespudderobot og en kæleøgle, der reagerer på kontakt og omsorg som en slags elektrisk kæledyr. Det kan være med til at hjælpe på den ensomhed, som mange ældre oplever og som risikerer at blive endnu værre, hvis teknologien i større grad afløser hjemmehjælperne og den sociale kontakt, som de bidrager med til de ældre.

- Der er en risiko for, at teknologien kommer til at gøre de ældre endnu mere ensomme, fordi den kan komme til at nedbringe kontakten med hjemmehjælperne, som for flere ældre er den vigtigste sociale kontakt, siger Inga Fryd.

På Rehabiliteringscenter

Aalborg mener Hanne Hostrup, at ensomheden er mindst lige så stor en udfordring som de fysiske udfordringer.

- Det, der har rystet mig mest, er at se, hvor meget ensomhed faktisk fylder - hvor ensomme mange af vores kursister er, når de kommer. Det har gjort mest indtryk, siger hun og understreger, at det samtidig også er her, der er det største potentiale for at forbedre livskvaliteten.

Og det kan teknologien faktisk også være med til. Udviklingen er allerede i gang, og da Ældre Sagen i 2012 fik undersøgt ensomheden blandt ældre, var den lavere end antaget. Det skyldtes blandt andet, at de sociale medier samt videoteknologier som Skype har gjort det meget lettere at have sociale relationer på trods af geografisk afstand, lød en af forklaringerne dengang.

På Center for Velfærdsteknologi venter Inga Fryd i øjeblikket på en robotholder til en iPad. Med den kan man få selskab af familiemedlemmer, som man kan se i øjnene og vise rundt i hjemmet, ligesom man kan klare konsultationer med sagsbehandleren i kommunen med en opringing. På den måde bliver kontakten til både familien og kommunen lettere og billigere.

Top: Indgangspartiet er lyst og fyldt med billeder af natur; det skal give kursisterne en følelse af at være på højskole fremfor i behandling.

Bund: I det store køkken tager man selv tallerken, bestik og glas, før man sætter sig. Alt, hvad man selv kan, skal man selv gøre.

Foto: Rehabiliteringscenter Aalborg

”Det, der har rystet mig mest, er at se, hvor meget ensomhed faktisk fylder – hvor ensomme mange af vores kursister er, når de kommer.”

Hanne Hostrup, leder af Rehabiliteringscenter Aalborg

Må vi bede om et nyt Europa, bitte!

Med Tyskland i spidsen foretages der kun overfladisk symptombehandling af et kriseramt EU. Valget står mellem en demokratisk ombygning af EU eller et ukontrolleret sammenbrud af euroen og en spaltning af Europa, mener den tyske politolog Ulrike Guérot fra European DemocracyLab.

Af Mathias Irminger Sonne, Tyskland
red@kommunen.dk

Europa er som et brændende hus. Et sted i huset - i et rum bag lukkede døre - sidder de europæiske statsledere og forhandler om, hvilke summer der kan stilles til rådighed til at udbedre vandskaderne, hvis man vælger at slukke ildebrandene rundt omkring i huset.

- Selvfølgelig skal brandene slukkes. Men vi bør også spørge os selv, hvordan huset kan indrettes, så de ikke hele tiden blusser op på ny, siger den tyske politolog Ulrike Guérot, da *Kommunen* møder hende i Berlin. Som leder af den pro-europæiske tænketank European Democracy Lab er hendes mission klar: at analysere den europæiske integration og pege på mulige veje mod et økonomisk og demokratisk velfungerende europæisk hus.

Selvtillfredse tyskere

Siden eurokrisens udbrud for cirka fem år siden har den europæiske krise virket mere eller mindre permanent. Årsagerne og løsningsmodellerne er yderst komplekse. Alligevel har tyske politikere og medier i Guérots øjne skabt en enstrengt og selvtillfreds fortælling om, hvordan en række sydeuropæiske landes manglende finansielle

disciplin har ført dem mod afgrunden, hvordan kun sparepolitik kan rette op på miseren, og hvordan Tyskland sidder i offerrollen som den disciplinerede duks, der nu betaler gildet.

Med Grækenland som det aktuelle eksempel giver politologen ikke fem flade euro for denne ensidige udlægning.

- Den tyske andel af kreditterne i redningspakkerne er - relativt betragtet i forhold til BNP - mindre end flere af de små eurolandes. Med redningspakkerne sikres de tyske banker og investorer desuden i mindst lige så høj grad som de græske borgere, siger Ulrike Guérot.

At der skal ryddes op i den græske nepotisme og skatteunddragelse, er ifølge Guérot hævet over enhver tvivl.

- Men hvis korruption er problemet, så er sparepolitik ikke svaret. Stort set alle andre eurolande end Tyskland har forståelse for, at sparepolitikken har alvorlige slagsider både vækstmæssigt og socialt - ikke mindst i lande med så høj arbejdsløshed som Grækenland.

Alt har sin pris

For at forstå krisen og de anti-europæiske strømninger i Europa må man se på EU's og især euroens tilblivelseshi-

storie.

- Enhver generation forsøger at presse omkostningerne ved det aktuelle system væk fra sig selv. I 70'erne og 80'erne oplevede vi i Europa flere valutapolitiske slag i lande som Frankrig og Italien. Med den tyske genforening og euro-forhandlingerne håbede flere sydeuropæiske lande på en stærkere valuta, lavere rente og en opblødning af D-markens, mens Tyskland blandt andet ønskede et mere købekraftigt indre marked.

I dette spil har ikke mindst Tyskland profiteret på euroen, mener Ulrike Guérot. Men nu forsøger de nuværende generationer at skubbe omkostningerne ved det nuværende euro-system fra sig.

Denne generation kan vælge at sætte enkelte kriselande uden for euroen, men det vil medføre et bank run i (når indlånere i stort antal hæver deres opsparinger, red.) og en spekulation mod de eurolande, der måtte være de næste kandidater til at ryge ud af den fælles valuta.

- Man kan også vælge at spalte euroen i en sydlig og nordlig zone eller indføre en nord-euro, som flere tyske økonomer foreslår. Det vil give en voldsom revaluering og lamme den overdådige tyske eksport. Bitte schön, siger Ulrike Guérot og læner sig frem i stolen.

- I kan jo prøve det, men I vil finde ud af, at ethvert system

European Democracy Lab

► Som en selvstændig tænketank under European School of Governance i Berlin er det European Democracy Lab's opgave at afholde workshops, udgive videnskabelige arbejder og arrangere politiske møder om integration og demokratiseringsprocesser i EU. I mødet mellem europæiske forskeres, politikeres og borgers erfaringer er det målet at skabe en overordnet debat om EU's fremtidige udvikling. European Democracy Lab er blandt andet finansieret af Open Society Foundation.

”Når de populistiske partier kommer op mod tredive procent bliver det kritisk. Herfra begynder de resterende 70 procent overvejende at reagere på de 30 procent. Det er den fare, vi står i for tiden - i Nordeuropa med en populisme fra højre, i Sydeuropa fra venstre. Så begynder selv de europæiske eliter blot at reagere på populismen og angsten for Europa og globaliseringen.”

Ulrike Guérot, leder af European Democracy Lab

Blå bog

Ulrike Guérot

► **Ulrike Guérot**, tysk politolog med europæiske integrationsprocesser som forskningsfelt. Guérot er tidligere medarbejder ved Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik og forhenværende leder af den tyske afdeling af tænketanken European Council on Foreign Relations. I dag leder hun projektet European Democracy Lab med base i Berlin.

har sine omkostninger. Det system vil udfordre alle landes økonomier og rive Europa fra hinanden. Personligt vil jeg hellere betale omkostningerne i det nuværende system i form af indrømmelser overfor Grækenland og en afsked med de tyske forestillinger om valutapolitik og vejene til vækst.

Lånt over evne

Men udstiller den aktuelle krise i Europa ikke netop umuligheden af at lægge så mange lande med så forskellige produktivitsniveauer og socialsystemer sammen i én valutaunion? Fra Portugal over Italien til Grækenland har euroen jo fristet en række lande til at leve og især låne over evne og misligholde deres konkurrenceevne, mens andre lande - som for eksempel Tyskland - har gennemført reformer og trimmet deres arbejdsmarked.

Har den venstreorienterede sociolog

Wolfgang Streeck ikke ret, når han siger, at et land i Grækenlands situation må genindføre en national valuta, devaluere, tage den medfølgende krise og opbygge sin konkurrenceevne op på ny - for trods alt at blive herre i eget hus igen og beholde et intakt nationalt demokrati?

- Jeg har for nylig diskuteret det indgående med Streeck. Jeg forstår godt hans holdning, men jeg mener, han drager den forkerte slutning, lyder Ulrike Guérots svar.

- Omkostningen ved euroen er en finanspolitisk union og større politisk integration. Det har vi vidst siden 1992 og Maastricht. De omkostninger har vi ikke betalt, og nu betaler vi prisen med vedvarende systemiske kriser. Det absurde er, at det er common knowledge indenfor samfundsvidenskaben, men at vi alligevel ikke tillader disse diskurser - systemspørgsmål bliver stort set ikke behandlet i den offentlige

debat. Selvom næsten halvdelen af tyskerne er positive overfor at gå i retning af en fiskal union og en socialpolitisk union, er det angst og trusselsscenerier, der hersker, ikke mindst i de tyske medier. Hvis vi havde reelle politiske diskurser om dette emne, kunne vi i det mindste søge løsninger på disse systemiske problemer: et stærkere transnationalt, europæisk demokrati med langt større harmonisering af de politiske og økonomiske spilleregler.

Eliternes svigt

At mange i den brede tyske befolkning føler sig udnyttet i den nuværende eurokrise, skyldes ifølge Ulrike Guérot især, at de tyske eliter har svigtet. Svigtet både i forhold til at forklare sagens kompleksitet og i forhold til at vedstå sig deres egne visioner om europæisk integration i 90'erne.

- Det gælder i øvrigt også Grækenland, hvor vi altså ikke "bare købte katten i sækken", som det hedder sig, men blandt andet af geostrategiske årsager havde et politisk ønske om at knytte landet stærkere til Europa. Vi ville det, og nu må vi gå hele vejen. Vi må holde op med at klamre os til "nødvendighedens politik" og permanent kun gøre det allermest nødvendige for at redde euroen med reaktioner på markedets umiddelbare krav. Lad os begynde at agere politisk, siger Ulrike Guérot og holder for første gang en pause i sin talestrøm.

- En returbillet til de europæiske nationalstaters tid er en vanvittig tanke i en globaliseret verden. Energi-politik, indvandringspolitik, økonomisk politik - vi sidder i en overvejende europæisk værdiskabelseskæde. Desuden forhandles de globale magtbalancer på ny i disse år - herunder overlader USA jo åbenlyst rampe-lyset mere til Europa i konfliktzonerne omkring vores hus. Libyen, Ukraine, Syrien, Libanon, Lampedusa - *you name it*. Udenrigs- og sikkerhedspolitik har vi nok om ørerne.

Vejene synes allerede tegnet på forhånd. Men gør Ulrike Guérot i sin Europa-rus ikke regnskabet op uden at have spurgt den europæiske be-

folkning? Plæderer hun ikke netop for en nødvendigheds politik, når hun siger, at euroen tvinger Europa til yderligere integration?

- Min påstand er og bliver, at det europæiske folk vil stå bag dette projekt. Og ellers må vi overbevise dem med gode argumenter. Det er også eliternes ansvar, siger Guérot.

- Når de populistiske partier kommer op mod tredive procent, bliver det kritisk. Herfra begynder de resterende 70 procent overvejende at reagere på de 30 procent. Det er den fare, vi står i for tiden - i Nordeuropa med en populisme fra højre, i Sydeuropa fra venstre. Så begynder selv de europæiske eliter blot at reagere på populismen og angsten for Europa og globaliseringen.

Forene borgere

Allerede inden de falder, kommer Guérot indvendingerne i forkøbet.

- Ja, selvfølgelig må de nationale parlamenter afgive mere suverænitet blandt andet i forhold til den økonomiske politik. Men mit projekt er ikke mere EU, men et andet EU, hvor denne proces foregår uden at undergrave den enkelte europæers demokratiske medbestemmelsesmuligheder. De europæiske borgere må tilbageerobre deres individuelle suverænitet og medvirke til at skabe et større fællesskab. Vi må forene borgerne, ikke bare staterne, lyder det fra Guérot.

Er det ikke en elitær fantasi om en europæisk offentlighed fra en sociologiprofessor, der selv behersker tre af Europas hovedsprog flydende og ser Europas to vigtigste lande, Tyskland og Frankrig, som sine hjemlande?

- I et lille land som Danmark med en udbygget velfærdsstat er der selvsagt andre ting på spil i det europæiske spørgsmål. Alligevel ser jeg ingen vej uden om at opbygge et mere demokratisk, borger-nært og parlamentarisk funderet EU. Udfordringen bliver - det indrømmer jeg - at skabe det psykologiske vendepunkt, at skabe en begejstring for det her projekt. Den nuværende aggressive tone mellem EU-landene tyder ikke på, at det bliver en let vej at gå.

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Jacob Jensen**, MF (V)

DET SKAL KUNNE BETALE SIG AT ARBEJDE

For nylig satte vi i Venstre fokus på én af vores mærkesager frem mod folketingsvalget - nemlig, at det for fremtiden skal kunne betale sig at arbejde. Det kan det ikke for alle danskere i dag. Ifølge Økonomi- og Indenrigsministeriets beregninger har 333.000 danskere en lille eller svag økonomisk tilskyndelse til at arbejde. For 46.400 danskeres vedkommende har de mindre end 1.000 kroner i gevinst ved at tage et arbejde. Og så er der endelig de 17.700 danskere, som faktisk har mere til rådighed ved at være på offentlig forsørgelse, end hvis de tog et arbejde. Det er skævt, og det vil Venstre lave om på.

Efter SR-regeringen valgte at fjerne kontanthjælpsloftet, er det da heller ikke småpenge, det er muligt at pulje sammen i offentlige ydelser. En familie på kontanthjælp med tre børn på henholdsvis 1 år, 5 år og 10 år kan hvert år modtage 454.215 kroner i samlede ydelser. Herunder er der inkluderet kontanthjælp på lige over 340.000 kroner, tilskud til daginstitution på knap 50.000 kroner, boligsikring på 22.000 kroner og børne- og ungeydelse på 42.500 kroner. I alt næsten en halv million, som familier på kontanthjælp kan modtage, selvom de bliver på sofaen frem for at gå på arbejde.

Samlet har Thornings afskaffelse af kontanthjælpsloftet, starthjælpen, 225-timersreglen med videre sørget for, at beløbet til ikke-arbejdende familier er steget med over 3.000 kroner. En ekstra gevinst, der desværre allerede har sat sine tydelige spor. Der er nemlig ifølge Danmark Statistik kommet 7.000 flere kontanthjælpsmodtagere, som kun har ledighed som problem, siden Thorning kom til magten, herunder også 2.000 flere ægtepar, hvor begge parter er på kontanthjælp. Den kraftige stigning er alvorlig og ganske enkelt ikke rimelig overfor alle de mange hårdtarbejdende danskere, som hver morgen står op, smører madpakke, tager på arbejde og bidrager økonomisk til samfundet over deres skat.

Rimeligheden skal tilbage. Derfor vil Venstre tilbage til et Danmark, hvor det kan betale sig at arbejde. Vi vil gennemføre en JobReform, hvor der sættes et loft over, hvor meget hver enkelt borger kan få fra det offentlige i støtte. Til gengæld skal skatten sættes ned på arbejdsindkomster i bunden, så lønmodtagerne får mere til sig selv ud af de penge, som de tjener på at arbejde. Det giver mening. Det giver balance.

Kontanthjælpens funktion er vigtig. Den sikrer danskerne et sikkerhedsnet, som fanger dem, der falder udenfor arbejdsmarkedet og skal hjælpes for en tid, når alt andet er gået galt. Men vi skylder at gøre op med den ubalance, som det nuværende kontanthjælpsniveau har skabt. Vi skylder at belønne de mange tusinde lønmodtagere, som står op og tager på arbejde, og vi skylder at øge det økonomiske incitament, så det kan betale sig at arbejde for alle danskere. Det vil Venstre arbejde for - for fremtiden. ●

» Kommenter klummen på kommunen.dk

Af **Jacob Jensen**, MF (V), økonomi- og kommunalordfører

Foto: Stine Bidstrup / Polfoto

Gyldal vil rejse større debat om KL-fusion

Siger man ja til en fusion mellem KL og Danske Regioner, siger man samtidig ja til Finansministeriets logik om, at stort er godt, mener Herlevs borgmester Thomas Gyldal Petersen (S). Derfor kræver han en større diskussion om kommunestyrets fremtid, end KL's ledelse lægger op til.

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Det ligner en stor selvfølgelighed: To organisationer sammensat ved lokalvalg, afhængige af økonomiaftaler og med overlappende arbejdsopgaver. Da KL og Danske Regioner i slutningen af november meldte ud, at de nu vil undersøge mulighederne for en fusion, lignede det en idé, der var bred konsensus om - kun De Konservative stod udenfor.

På Kommunalpolitisk Topmøde torsdag får KL's delegerede så 45 minutters oplæg og diskussion om planerne, inden de fredag skal sige ja tak til den undersøgelse, der skal danne grundlaget for næste års beslutning om en fusion. Men hvor det måske for menigmand ligner konsensus, ligner det for Herlev-borgmester Thomas Gyldal Petersen (S) apati. For ham er fusionsplanerne et tog, der er kørt afsted fra KL's bestyrelseslokaler og nu er ved at tromle henover det kommunale landkort.

- Hele fusionsideen er kommet som en tyv om natten. Den har ikke været til diskus-

sion, før den kommer op på KL's topmøde, og i virkeligheden har alle vi delegerede et meget ringe udgangspunkt for at diskutere det, for argumenterne er ikke-eksisterende. Og debatten er ikke-eksisterende, forklarer han her få dage før topmødet i Aalborg.

Her vil han kræve en større debat om retningen for kommunestyret, for med fusionen sejler KL ifølge ham med på den samme bureaukratiske galej, som de gør i Finansministeriet med titlen 'Big is beautiful'.

- De politiske argumenter for fusionen har jeg endnu ikke rigtig fået en fornemmelse af hvad skulle være. Jeg har fået fornemmelsen af de bureaukratiske argumenter. Stordriftsfordelene ved ét hovedsæde, én direktør, én overenskomstafdeling. Der er selvfølgelig et bureaukratisk rationale. Men det politiske rationale har jeg svært ved at se, siger Thomas Gyldal Petersen.

Større muskler

Det politiske argument har fra KL's ledelse heddet større muskler. Med en fusion mellem Danske Regioner og KL kan de godt begynde at opruste på Slotsholmen, for her

kommer det mere samlede decentrale Danmark, lyder det. Men det holder ikke, mener Herlevs borgmester.

- KL er så stor en organisation i forvejen, at hvis man for alvor mener, at de resourcer, vi har nu, ikke er i stand til at levere et ordentligt forhandlingsmodspil, så har vi et helt andet problem end størrelsen, siger han.

Økonomi- og indenrigsminister Morten Østergaard (R) har da heller ikke virket rystet over fusionsplanerne. Tværtimod har han kaldt dem en god idé, fordi der er plads til forbedringer i det offentlige. For Thomas Gyldal Petersen, der i starten af nulterne arbejdede med politisk interessevaretagelse for tidligere KL-formand Jan Trøjborg, ligner det en decideret svækkelse.

- Hvis der er noget, der er afgørende for at kunne være effektiv i det politiske arbejde, så er det, at man varetager én klar og tydelig interesse. Hvis man som organisation skal varetage mangfoldige og i det her tilfælde direkte modsatrettede interesser, så svækker det klart evnen til at kunne levere resultater, siger socialdemokraten og peger på, at han anser både LO og Dansk Industri (DI) for i deres fusionsiver at have givet køb på medlemmernes interesser.

For eksempel deltog han for nogen tid siden i en konference, hvor nogle DI-virksomheder ville have mere kommunal rådgivning, mens andre var lodret imod, fordi de netop levede af at rådgive. DI kunne ikke tale med én stemme, og det samme frygter han vil ske i en ny stor offentlig organisation.

- Er der en konflikt med en region om, hvor opgaverne skal ligge, så har jeg en forventning om, at KL varetager mit standpunkt - ikke også min modparts, uddyber han.

Decentral afmagt

Ikke nok med, at der vil være modsatrettede interesser: En lang række mindre og mellemstore kommuner i KL vil også risikere at blive endnu mindre hørt, end det er tilfældet i dag, mener Thomas Gyldal Petersen.

For fusionerer man de to organisationers bestyrelser, som de er i dag, vil regionsrådspolitikerne sammen med de seks politikere fra landets

tre største byer tilsammen udgøre et flertal.

- Så vil der sidde nogle regionsrådsformænd med et regionalt sigte og nogle storbyborgmestre - også med et slags regionalt sigte - og varetage nogle interesser, som i hvert fald ikke peger i retning af at have forståelse for, hvad de små og mellemstore kommuner kæmper med, siger Herlevs borgmester.

Også derfor mener Thomas Gyldal Petersen, at der skal en langt større debat til, før KL kan indgå i en fusion med Danske Regioner. Han frygter, at den vil medføre mere centralstyring ud fra principperne i de største kommuners regneark på bekostning af den nærhed, som for ham at se er det centrale i kommunernes velfærdstilbud om børnepasning, folkeskole, ældreomsorg, genoptræning, foreningsliv og lokaldemokrati.

- Vi har behov for at sige stop og få diskuteret med hinanden, hvad kommunestyret egentlig skal kunne. Ikke bare, hvordan det er enklest at drive, men i højere grad, hvordan vi kan få et kommunestyre, der lever op til de forventninger, borgerne har i år 2015, 2020 og 2030 - hvordan den demokratiske ramme for deres hverdagsliv skal være, siger han.

Strukturreform 2.0

Da politikerne på Christiansborg i 2004 blev enige om strukturreformen, var det ud fra en betragtning om, at den ideelle kommunestørrelse var på mellem 30.000 og 50.000 indbyggere. Helt konkret nævner Strukturkommissionen, at der i spændet mellem kommuner på 20.-30.000 indbyggere og 70.-80.000 sker en svag reduktion i borgernes individuelle deltagelse, valgdeltagelsen, den politiske tillid og tilfredsheden med den kommunale service.

- I tiden efter har det udviklet sig til, at det argument er gået i glemmebogen. I dag ser vi en tendens, der går på større, mere ensrettede enheder og et mere enkelt styringsregime fra Finansministeriets side, siger Thomas Gyldal Petersen.

I Herlev Kommune bor der cirka 28.000 indbyggere, og ligesom flere især konservative borgmestre fra mindre kommuner i Storkøbenhavn

ser han fusionen mellem KL og Danske Regioner som et skridt på vejen mod en ny strukturreform indenfor få år. En ny ideel størrelse på 100.000 indbyggere vil måske blive foreslået. Men i Herlev ser de en god grund til ikke at fusionere med andre kommuner.

- Hvis vi går med i en proces, som går på, at 'big is beautiful', så ender vi med, at rammen om hverdagslivet i kommunerne bliver svækket, mens vi bliver rigtig dygtige til at løse de store tværgående komplicerede opgaver. Vi bør tage debatten om, hvad der er vigtigst, før vi bare vandrer som lemminger mod det storkommunale system, forklarer borgmesteren.

Usikker skæbne

På topmødet torsdag skal der i første omgang kun vedtages en undersøgelse af mulighederne for en fusion mellem KL og Danske Regioner. Muligheden for at stemme for undersøgelsen, men imod fusionen næste år, er altså intakt. Men Thomas Gyldal Petersen har svært ved at tro på, at konklusionerne af undersøgelsen vil være særlig troværdige.

- Man kan frygte, at de konklusioner på papiret mellem KL og Danske Regioner er så bindende, at de kun går efter at finde argumenterne for, siger han.

Derfor insisterer han på både mere tid, bedre argumenter og en større diskussion end den, KL's ledelse ifølge ham har været interesseret i at åbne op for.

- Jeg vil kun kunne støtte en analyse, hvis jeg får fuldstændig vished for, at den vil være så åben, at den finder argumenter både for og imod, fastslår Thomas Gyldal Petersen, som dog samtidig medgiver, at han ligesom en række konservative kolleger i Storkøbenhavn gerne så hele processen fuldstændig stoppet.

- Umiddelbart er der jo slet ikke nogen grund til at undersøge det alene af den årsag, at vi ikke kender regionernes skæbne efter et valg. Hvad skal vi med en modpart, hvor vi ikke ved, om den overhovedet vil eksistere om et år? spørger den socialdemokratiske borgmester.

"Hvis der er noget, der er afgørende for at kunne være effektiv i det politiske arbejde, så er det, at man varetager én klar og tydelig interesse. Hvis man som organisation skal varetage mangfoldige og i det her tilfælde direkte modsatrettede interesser, så svækker det klart evnen til at kunne levere resultater."

Thomas Gyldal Petersen (S), borgmester i Herlev

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inklusive mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inklusive mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"Der er ingen af partierne, som har et stort familiepolitisk program, og der er ingen familieminister."

Mai Heide Ottosen, seniorforsker, SFI, til Ugebrevet A4, der skriver, at 40 procent af danskerne ikke ved, hvilket parti der arbejder mest for at sikre børnefamilierne bedre vilkår.

Af Knud Abildtrup. Udenfor referat

Har du tendens til sure opstød eller halsbrand?

Et brev fra Region Midtjylland lå i postkassen - et af den tykkere slags. Nå ja, jeg havde jo fået en henvisning angående en irriterende knude ved venstre tommelfinger, men hvorfor kom den besked ikke bare via den højt besungne e-Boks og Digital Post?

Og den første undren blev til mere: For et oversigtskort over Regionshospitalet Horsens på et medfølgende A4-ark er med til at øge forvirringen, for jeg skal åbenbart til en forundersøgelse på Ortopædkirurgisk Ambulatorium på Skanderborg Sundhedscenter. Nå ok, det er vel en rutine, men alligevel. Andre end mig kunne med en vis ret føle sig noget desorienterede - ikke mindst, fordi min læge sådan set havde fortalt, at hun ville henvise mig til en specialist - netop i Horsens.

I henvisningsbrevet er så fremhævet med fede typer, at jeg bedes udfylde ALLE oplysningsskemaets punkter. Jeg slipper ikke for at udfylde et A4-ark med 40-50 afkrydsningsmuligheder og tekstfelter på begge sider. Og så er det, jeg føler grund til at fare til tasterne:

Patient på dobbeltarbejde

For hvor mange år har jeg ikke selv skrevet om den elektroniske patientjournal, der i hvert fald inden for de enkelte regioner efterhånden skulle være oppe at køre, så patienter og personale nemt skulle kunne udveksle basale person- og sundhedsdata uden at skulle be-

"Den praktiserende læge har jo af gode grunde sine egne indtastninger - og hvis man nu som borger gav lov til, at hun hjertens gerne måtte dele dem med fagfællerne rundt om i behandlings-systemet, kunne man så ikke effektivt få gjort op med det nærmest komiske i, at jeg skal svare på, om jeg har en gynækologisk sygdom eller måske kunne være gravid?"

gynde ved Adam og Eva.

Det er ikke så mange måneder siden, jeg fik præsenteret et tilsvarende skema: Jeg var kol-lapset under en akupunktur-behandling og skulle til kontrol for noget med hjertet. Så og-

så dér lød spørgsmålene ikke bare på, om jeg havde tendens til sure opstød eller halsbrand, men også på, hvornår jeg tidligere har været indlagt. Årstal, navn på sygehus, årsag og behandling udbedes.

Øh, jo ... så må man vel tjekke sine data via borger.dk. Men så er det, jeg forsigtigt forventer, at der måtte være en form for stamdata - som de vist kalder det i børneinstitutionerne - på min ringhed, hvoraf det blandt andet fremgår, netop hvornår jeg som teenager fik fjernet blindtarmen - og det uden risiko for, at

jeg dropper emnet i irritation eller ikke får de helt korrekte lægelige termer med.

Og netop det gælder vel også punkterne, om jeg tager hash, ecstasy eller kokain. Og om der er noget af det, jeg ikke tåler, som giver mig åndedrætsbesvær, hævelser, udslæt eller kløe.

Konstruktivt budskab

Mit budskab skal tolkes konstruktivt, og så vil jeg faktisk foreslå, at nogle behjertede folk i regionerne læser dette: Kan man som patient ikke give sit tilsagn til, at behandlerne godt må etablere ens ultimative sundhedsdata, som man så kan opfordres til at løbe igennem og godkende/ændre på.

Jeg mener, at SKAT efterhånden har alle oplysninger omkring ens økonomiske gøren og laden, og hvad er så forskellen? Den praktiserende læge har jo af gode grunde sine egne indtastninger - og hvis man nu som borger gav lov til, at hun måtte dele dem med fagfællerne i behandlingssystemet, kunne man så ikke effektivt få gjort op med det komiske i, at jeg skal svare på, om jeg har en gynækologisk sygdom eller måske kunne være gravid?

At der så ligefrem på begge sider af det blå ark med spørgsmål om løse tænder, alkoholforbrug og oplysninger om nærmeste pårørende står VEND, gør det hele lidt ufrivilligt komisk. Og det er jo altid noget.

dk job

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger/

Afdeling for Børn og Familie søger AC'er, Vordingborg Kommune

Afdeling for Børn og Familie søger pr. 1. maj eller snarest derefter en AC'er, der kan skrive, drive og lede processer og med flair for jura til et spændende og selvstændigt job.

Ansøgningsfrist: 13/03/2015

Distriktsleder til børne- og ungeområdet i Distrikt syd

Vil du være leder af et nyt og spændende udviklingsprojekt på 0-18 års området?

Ansøgningsfrist: 18/03/2015

Centerchef for Teknik og Miljø

Frederikshavn Kommune søger snarest en strategisk og robust Centerchef for Teknik og Miljø, der kan agere i en politisk styret organisation og er en kompetent kommunikator.

Ansøgningsfrist: 19/03/2015

Centerchef for dagtilbud og skoler - Genopslag, Gribskov Kommune

Stillingen som centerchef for Børn og Unge er ledig, da vores hidtidige centerchef for området har fået mulighed for at arbejde på nationalt niveau.

Ansøgningsfrist: 25/03/2015

46

procent af de nyuddannede ingeniører kunne tænke sig at arbejde i det offentlige. 91 procent kan se sig selv arbejde i den private sektor.

Kilde: Ugebrevet A4

Fremtidens offentlige lederskabelse. Vi står midt i et brydningsfelt mellem modstridende samfunds- og menneskesyn.

Den første fase af SLIP-programmet (Strategic Leadership Research in Public Sector) er netop afsluttet med en stor konference og udsendelsen af tre antologier om fremtidens offentlige lederskab. SLIP startede i 2008 som et samforskningsprogram delvis finansieret over finanslovens kvalitetsreformmidler. Programmet omfatter i dag i alt 14 delprojekter til en samlet værdi af 44 millioner kroner. Programmet åbner op for en bred debat om, hvordan fremtidens offentlige lederskab bør være set ud fra flere sociale udfordringer og ledelsesmæssige perspektiver. Fokus har her været at finde muligheder for at erstatte eller supplere den rationelle styringstænkning i New Public Management med nye, mere konstruktive tilgange på lederskabet, for eksempel med afsæt i mere åbne, etiske og æstetiske værdisyn på mennesker, samfund, faglighed, involvering, tillid, magt, frihed, demokrati med mere.

Ledelsesdebatten i Danmark er i dag præget af mange modstridende værdisyn, der går lige fra de senere års strenge, ortodokse og ensrettede økonomistyringslogik henover den mere åbne og funktionelle netværkstankegang til og endende med mere opsøgende, involverende og relationelle muligheder for lederskabelse. Vi møder alle disse forskellige ledelses- og styringsformer i den daglige arbejdspraksis. SLIP har derfor søgt at perspektivere og forholde sig til lederskabets mangfoldighed og de mange samfundsmæssige konsekvenser og muligheder, der ligger bag denne udvikling.

Man kan sige, at hele ledelsesfeltet over SLIP's 5-årige levetid har ændret sig radikalt set ud fra et bredt samfundssyn. Distancen mellem top og bund, mellem politik og produktion, mellem kontrol og åbenhed, mellem teori og praksis etcetera er blevet øget. Dermed er kompleksiteten og de sociale udfordringer også blevet større. Dertil kommer, at sammenblandingen af hårde og bløde styringsformer har øget presset på ledernes muligheder for at håndtere de store sociale, ofte ondartede og uklare udfordringer, som de forventes, at skulle kunne leve op til, endog med brugen af de simple værktøjer, som oppefra er stillet til rådighed. De mange styringsreformer såsom for eksempel "Kvalitetsreformen" fra 2007 og "Moderniserings- og Tillidsreformen" fra 2013 har således indeholdt et miks af såvel hårde økonomiske kontrolformer som bløde samarbejds- og dialogformer, som lanceres uden klare distinktioner og praktiske anvisninger.

Dette skyldes ikke kun, at de centrale forvaltningsorganer indenfor givne rammer forsøger at inddrage, udnytte og mobilisere medarbejdernes selvstyringsindsats og evige angst for ikke at opfylde kravene. Men dertil kommer også, at de store interesseorganisationer har indvilget i at medvirke i reformarbejdet primært for at opnå legitimitet og indflydelse. Hermed har de måttet give køb på fagfolkenes krav om bevarelse af den faglige autonomi og dømmekraft. De offentlige styringsreformer udgør derfor ofte et sammenfurum af modstridende rationaler, der for de lokale professionsledere opleves som et besværligt og uhåndterligt minefelt at navigere i. Det er denne til dels tvetydige politiske og

ILLUSTRATION: POLFOTO

"Set ud fra et etisk og æstetisk menneske-, samfunds- og lederskabssyn er det derfor vigtigt i fremtidens lederskab at modvirke samfundets institutionelle ensretning, overstyring og magtdistance."

forvaltningsmæssige styringsform, som ledelsesforskere ofte har benævnt som "desperate governance". Velfærdsledelse bliver fortsat iværksat gennem top-down hierarkier, hvor de faglige mellemledere forpligtes til at målstyre, overvåge og forholde sig til fagfolkenes præstationer i tid og effekt ud fra generelle normer. Denne ledelsesform har alvorlige konsekvenser for såvel fagfolkenes faglige frihed og fleksibilitet som for borgernes oplevede velfærd og trivsel.

Mere centralistisk regulering

Forvaltningspolitikkenes præstations- og budgetkontrol er set under ét blevet strammet op set over de sidste 5 år, hvor SLIP-programmet har eksisteret. Dette er sket gennem mere centralistisk regulering, som er sat i værk af staten, for eksempel gennem strenge budgetkontroller og individuelle sanktioner, ensrettede præstationsnormer, ensidige offentlige kvalitetsmålinger, individuelle tidsregistreringer etcetera. Det er også sket gennem flere instrumentelle lederuddannelsesinitiativer, jævnfør for eksempel diplomuddannelsen i ledelse, som især har lagt rammerne for driftsstyringen. Selvom der fra organisationernes og flere forskeres side argumenteres stærkt for mere motiverende styringsformer gennem mere åbne samarbejdende netværk, har den lokale produktions- og præstationsstyring opnået at fortrænge de nye tværgående fleksible samarbejdsforsøg. Alligevel påstår politikere, topledere, forvaltere og nogle forskere, at New Public Management er blevet afbureaukratiseret, liberaliseret, markedsliggjort og gjort mere fleksibel, medens udviklingen i praksis objektivt set synes at være gået den modsatte vej - det vil sige, at stadig højere

performancekrav forventes realiseret indenfor stadig mere begrænsede ressourcer. Og afbureaukratisering er næppe mulig, idet magthavere qua deres natur næppe ønsker at give slip på magten og privilegierne. Set i det lys er de offentlige ledere og medarbejdere udsat for et tiltagende styringspres, der har synlige og skjulte sociale og psykiske konsekvenser.

Set i dette lys opstår et interessant styringsparadoks, som påkalder sig behov for et alternativt og mere bæredygtigt, involverende og menneskeligt lederskab. For det første viser empirisk forskning, at medarbejdernes arbejds motivation, arbejdsrelationer og produktivitet bliver begrænset af mindre faglig frihed og råderum. Når den arbejdsmæssige fleksibilitet reduceres gennem øget kontrol, større mistillid etcetera, begrænses også medarbejdernes trivsel og kreativitet samt deres evne til at udøve faglig dømmekraft og skabe oplevet individuel velfærd for borgerne. Der kan således observeres klare kontraproduktive konsekvenser af statens strammere og ensrettede styring til skade for velfærdsproduktionens fleksibilitet, kreativitet og oplevede mulighedsrum. Men dette aspekt har en tendens til at blive negligeret af magthaverne og forvalterne i deres iver efter at bevare og legitimere systemets effektivitets-symboler, magtpositioner og strukturelle dominans. Set ud fra et etisk og æstetisk menneske-, samfunds- og lederskabssyn er det derfor vigtigt i fremtidens lederskab at modvirke samfundets institutionelle ensretning, overstyring og magtdistance. Det kan ske dels ved, at forskningen påviser styrings negative, uproduktive og sociale bivirkninger, dels ved at udvikle nye mulighedsrum

og sprækker for menneskelig kreativ udfoldelse på kanten af statens og samfundets mål- og regelsatte rammer.

Forskningens vigtige mission

På dette felt har forskningen en vigtig mission, som ikke altid udfoldes til fulde. For forskningen selv er også underkastet institutionelle og økonomiske rammer, som begrænser dens udsyn og kreativitet. Som resultat af SLIP-forskningen har vi udsendt tre antologier på hver cirka 500 sider, der gennem empiriske studier dokumenterer styringens konsekvenser, faglighedens barrierer og lederskabets uendelige mulighedsrum.

Den ene antologi "Lederskabelse i spændingsfeltet mellem staten, professionerne og borgerne" viser blandt andet, hvorfor mange gode ledelsesideer ikke får lov til at komme til praktisk udfoldelse på grund af systemets stivhed og manglende lydhørhed. Det samme gælder den udbredte strategi- og systemtænkning, som ender med at blive til et bevidsthedsbegrænsende magtmiddel, som reducerer strategisk udsyn, refleksionsevne og problemnærhed. Vi får også indsigt i, hvorfor stram budgetstyring er svær at forene med en anerkendende og problemløsende ledelsesform, hvorfor der må stilles særlige krav til at udvikle dialogskabende og grænseoverskridende udviklingssprog. Vi følger tillige, hvordan innovation er svær at realisere indenfor og på tværs af faggrænser og niveauer, fordi systemets stærke hierarkier og institutionelle ledelsesformer i sin natur begrænser kreativitet og samarbejdsdrevne innovation, især når man skal tænke på tværs af etablerede og nedarvede organisations- og faggrænser.

I den anden antologi "Laboratorier til bæredygtig samfunds- og lederskabelse" gives en række ideer til at mobilisere nye faglige relationer og kreative rum ved blandt andet at inddrage kunst, kultur og filosofi samt menneskers forskellighed i eksperimentelle tværgående ledelsesrum på kanten af de konventionelle og etablerede styringsrum.

Forskningen peger således på en lang række alternative strategier til at fremme nye innovative og grænseoverskridende ledelsesideer og finde sprækker og huller til at frisætte ledernes og medarbejdernes refleksionsevne, samspilsrelationer og handlekraft såvel indenfor som udenfor "systemets legitime og konventionelle rammer". Vi vil hermed påpege, at lederskab og styring ikke kun kan og skal foregå indenfor statens institutionelle rammer, men i høj grad bør kunne udfoldes under alternative samfundsformer og gennem andre sociale relationer end de institutionelle og konventionelle. SLIP har på denne måde skabt et nyt udviklingsperspektiv på fremtidens lederskab, som tager afsæt i virkelighedens sociale udfordringer. Nu venter vi blot på, at politikerne, forvalterne og lederne vil lytte til ideerne og arbejde for at føre dem ud i livet. ●

Af Preben Melander, professor på Center for Virksomhedsudvikling og Ledelse ved CBS. Har netop redigeret antologierne "Lederskabelse i spændingsfeltet mellem staten, professionerne og borgerne" og "Laboratorier til bæredygtig samfunds- og lederskabelse", Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, København.

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
 debatognavne@kommunen.dk

"Fremover skal nævnet alene bruge tid på dem, der rent faktisk har været udsat for forskelsbehandling, i stedet for at skulle forholde sig til kuriøse sager som for eksempel et arrangement på det lokale bibliotek, der udelukkende er for mænd."

Manu Sareen (R), ligestillingsminister

Ind i manegen: Kenneth Kristensen Berth

"Det vigtigste er helt klart udlændingeområdet"

Med bopæl på Vestegnen har **Kenneth Kristensen Berth** førstehåndskendskab til det virkelige liv. Der, hvor det er muligt at påvirke tingene, er bare ikke i kommunerne, men på Christiansborg, så nu bruger han nogle flere af sine egne penge i et forsøg på at blive valgt.

Sceneskift

Kommunen bringer i hvert nummer frem til folketingsvalget et portræt af en politisk profil, der enten stopper i Folketinget eller står på tærsklen til måske at blive nyvalgt.

Af Michael Kjærgård
 michael@kommunen.dk

Hvad fik dig til at gå ind i politik?

- Det var de to unionsafstemninger tilbage i 1992-1993, først den om Maastricht-traktaten og så den om Edinburgh-protokollen allerede året efter - det med, at når man havde stemt 'forkert', så kom der en afstemning mere. Hele det forløb gjorde mig meget optaget af spørgsmålet om suverænitetsafgivelse. Det var der det startede med min interesse for politik.

Hvad er din politiske mærkesag/hovedinteresse?

- Der er flere, men den vigtigste er helt klart udlændingeområdet. Det spiller en meget stor rolle, blandt andet fordi jeg jo selv har det inde på livet på Vestegnen. Her er der mange der oplever problemer i daginstitutionerne, og vi ser også, hvordan forældre fravælger folkeskolerne, fordi de ikke vil udsætte deres børn for det eksperiment, det vil være at lade dem gå dér.

Hvad er din største styrke som politiker?

- Jeg er ikke bange for at sige, hvad jeg mener. Og det, jeg mener, synes jeg også jeg er god til at få udtrykt klart og tydeligt, så der ikke er nogen, der kan misforstå det.

Hvad er din værste svaghed som politiker?

- I kommunalpolitik har jeg virkelig haft det svært med at skulle affinde mig med det der konsensus-fænomen, hvor alle altid skal være enige

ILLUSTRATION: JENZ KOUDAH/SPILD AF TID

om alt. Det er et problem for mig at strække min kompromisvillighed længere, end til der er et flertal på plads. Man vil alt andet lige få mindre af sit eget igennem, hvis man vil have endnu flere med.

Hvad fik dig til at beslutte at stille op som folketingskandidat?

- Nu har jeg jo kandideret til

Folketinget flere gange, så første gang var det simpelt hen, fordi jeg blev opfordret til det. Men efterhånden er det jo, fordi jeg er nået til den erkendelse, at Christiansborg er der, hvor man virkelig har mulighed for at påvirke tingene. Det kommunale selvstyre er under udvanding, så det er på Christiansborg, man har de bedste muligheder ... i

det omfang beslutningskompetencen ikke er overgået til EU.

Hvem har du til at hjælpe dig? Hvor stor en organisation står bag dig i valgkampen?

- Jeg har to gode lokalafdelinger i Albertslund og Høje-Taastrup med gode folk, der gør en fortrinlig indsats. Derudover har jeg venner, bekendte

og familie til at hjælpe - de trækker et ganske stort læs.

Hvor mange penge bruger du på din kampagne, og hvor kommer de fra?

- De kommer fra mig selv. Jeg har brugt på den 'forkerte' side af 50.000 kroner af mine egne penge; dertil kommer tilsagn om et mindre tilskud fra lokalforeningerne. Men

Blå bog

► Opstillet i Taastrup-kredsen for Dansk Folkeparti i Københavns Omegns Storkreds

► Formand for Dansk Folkepartis Ungdom 1999-2007, hovedbestyrelsesmedlem 1999, byrådsmedlem i Vallensbæk 2010, regionsrådsmedlem i Hovedstaden 2010

► 38 år, cand.mag., partifunktionær

det er et beskedent beløb i sammenligning. Det er karakteristisk for DF's kandidater at de selv betaler deres valgkampe. Jeg har brugt mange penge i tidens løb på at forsøge at blive valgt.

Hvad kan personen Kenneth Kristensen Berth bidrage med som folketingsmedlem, hvis du bliver valgt ind?

- En finger på pulsen på udlændingeområdet. Vallensbæk er den kommune, der har sjetteflest udlændinge per indbygger, så her har vi virkeligheden inde på livet. Jeg bor her vel at mærke selv i modsætning til de fleste andre, der er valgt på Vestegnen og som bor alle mulige andre steder. De kommer her kun, når de skal vælges; jeg er her hele tiden, fordi jeg ønsker at bo her.

Hvad er din hovedinteresse udover politik?

- Jeg kan godt lide at læse faglitteratur. Det er sikkert en 'fagskade' fra tiden, da jeg læste historie og samfundsfag. Skønlitteratur læser jeg ikke, men gerne om historie og politik.

626

asylansøgere – halvdelen syrere – kom til Danmark i løbet af januar – det laveste tal i 10 måneder. Dermed er niveauet tilbage til tiden før det såkaldte asylboom.

Kilde: jp.dk

Politisk kalender

» Læs hele kalenderen på dknyt.dk

09.-10. MARTS 2015

Personalejuridisk konference

KL holder konference. Hør om den seneste udvikling indenfor arbejdsret, faglig voldgift samt de ordinære domstole. På konferencen bliver du ført ajour med den seneste udvikling og får mulighed for at deltage i debatten om håndteringen af udvalgte problemstillinger.

Munkebjerg Hotel

10. MARTS 2015

Åbent samråd om kriminelle udlændinge, der trodser en udvisningsdom

Åbent samråd med justitsminister Mette Frederiksen (S) for en redegørelse for, hvilke initiativer regeringen vil tage for at dæmme op for det stigende antal kriminelle udlændinge, der trods en udvisningsdom og et indrejseforbud alligevel rejser tilbage til Danmark.

Samrådsspørgsmålene S-U er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Christiansborg, 2-080

11. MARTS 2015

Åbent samråd om landbrugets økonomiske situation

Minister for fødevarer, landbrug og fiskeri Dan Jørgensen (S) er kaldt i samråd for at redegøre for den vanskelige økonomiske situation, som dansk landbrug er i som følge af blandt andet den russiske handelsboykot og den generelt pressede situation på verdensmarkedet set i lyset af forventningerne til den nærmeste fremtid, således som de er beskrevet i "Prognose for landbrugets økonomiske resultater 2014-2016" og artiklerne "Landbruget ventes at få et blodrødt 2015" og "Jyske Bank-topchef: Landbrug i værste krise i min tid". I forlængelse heraf bedes ministeren redegøre for sine overvejelser, herunder hvilke initiativer ministeren vil tage, samt gøre status over implementeringen af fødevarevækst-aftalen fra foråret 2014.

Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske af Erling Bonnesen (V), René Christensen (DF), Mette Bock (LA) og Daniel Rugholm (K).

Christiansborg, 2-133

11. MARTS 2015

Åbent samråd om offentlig-privat samarbejde

Folketingets Finansudvalg har kaldt finansminister Bjarne Corydon (S) i samråd for at redegøre for konklusionerne i analysen om offentlig-privat samarbejde samt redegøre for, hvilke skridt regeringen agter at tage som følge af analysens konklusioner. Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af udvalget Jacob Jensen (V).

Christiansborg, 1-133

12.-13. MARTS 2015

Kommunalpolitisk Topmøde 2015

Aalborg Kongres & Kultur Center

Kommuner

HOLSTEBRO

Ny skolechef

1. april 2015 begynder Michael Gravesen som ny leder af skoleafdelingen i Holstebro Kommunes Børn- og Ungeforvaltning. Han afløser Arvid Lisbjerg, der gik på pension efter 38 år på skoleområdet. Michael Gravesen, der i dag bor i Langeskov, har tidligere arbejdet i Odense Kommune som konsulent og leder i syv år, især på børn- og ungeområdet, inden han i 2012 blev chef for den bystrategiske og boligsociale udvikling i Vollsmose.

CV'et for den 39-årige cand.-scient.adm. byder på masser af ledelseserfaring, en lang række efteruddannelser - blandt andet en Master of Public Management. Han er medlem af socialpolitiske netværk, udvalgsmedlem i Det Kriminalpræventive Råd og var sidste år med i Børnerådets følgegruppe vedrørende børn og unge i socialt udsatte boligområder. Michael Gravesen er også gæsteunderviser på CBS i strategi og strategisk ledelse.

NORDDJURS

Henter arbejdsmarkedsdirektør i Aalborg

Norrdjurs Kommune har ansat Michael Engelsbæk som ny arbejdsmarkedsdirektør. Michael Engelsbæk kommer fra en stilling som sekretariatschef i Ældre- og Handicapforvaltningen i Aalborg Kommune. Tidligere har Michael Engelsbæk blandt andet været vicekontorchef i KL, KKR-chefkonsulent i Region Nordjylland og regionskonsulent i Dansk Arbejdsgiverforening.

- Jeg ser frem til sammen med medarbejdere og ledere på arbejdsmarkedsområdet at fortsætte den proces, som er igangsat med den vedtagne handlingsplan, og realisere de ambitioner, kommunalbestyrelsen har besluttet med vedtagelsen af en ny arbejdsmarkedspolitik, siger Michael Engelsbæk.

Kommunaldirektør Jesper Kaas Schmidt udtaler:

- Med ansættelse af Michael Engelsbæk får Norddjurs en meget kompetent direktør med en solid ledelseserfaring samt en lang række menneskelige og faglige kompetencer, som vi glæder os til at gøre brug af.

Organisationer

FREDERIKSBERG FORSYNING

Direktør på pension

Efter en lang karriere i Frederiksberg Forsyning, 10 år som øverste chef og 29 år i virksomheden i alt, har administrerende direktør Vagn Bech besluttet at gå på pension med udgangen af juli.

- Vagn Bech har ydet en fantastisk indsats gennem mange år indenfor kommunens forsyningsområde, og han har været en bærende kraft i Frederiksberg Energi A/S-koncernens etablering og udvikling frem mod den moderne og veldrevne virksomhed, vi har i dag, siger borgmester Jørgen Glenthøj (K), formand for Frederiksberg Energi A/S-koncernen, hvorunder Frederiksberg Forsyning hører.

Jagten går nu ind på en ny direktør, og det forventes, at den rette kandidat er fundet i løbet af maj/juni måned.

Regioner

SYDDANMARK

Sundhedsinnovation skal have ny direktør

Direktøren for Syddansk Sundhedsinnovation i Odense, Diana Arsovic Nielsen, har fået nyt job som innovationschef i Københavns Kommune.

- Jeg er selvfølgelig ked af, at jeg mister en rigtig god kraft på mit direktørhold, men jeg vil gerne sige stor tak til Diana, fordi hun i sin tid i Region Syddanmark så markant har sat innovation på dagsordenen. Hun har skabt en række konkrete resultater i tæt samarbejde med Syddansk Sundhedsinnovations dygtige medarbejdere, siger konstitueret regionsdirektør i Region Syddanmark Jacob Stengaard Madsen, som er Diana Arsovic Nielsens nærmeste overordnede.

Diana Arsovic Nielsen er uddannet arkitekt MAA og har desuden en HD i organisation og ledelse. I 2011 kom hun til Region Syddanmark fra en stilling hos Henning Larsen Architects. I regionen blev hun først centerchef for G10. Fra april 2013 blev hun direktør for Syddansk Sundhedsinnovation - først som konstitueret og fra september 2013 som fastansat. Hun fratræder sin stilling den 31. marts 2015.

Hele Danmarks mødested

- Moderne auditorium med plads til 200
- 426 hotelværelser med over 750 senge
- Tæt på motorvej og banegård

Book nu!
Vi hjælper dig sikkert videre.

Sikkerhed – med et smil

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

Østerøvej 2 5800 Nyborg Tlf. 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen *i virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

DKNYT

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på **www.dknyt.dk** eller ring **46 35 33 43**

Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

Et sælsomt trekløver i røg og damp

Dønningerne efter en forrykt ungdoms skuddrab i København har langt fra har lagt sig, og politikere og debattører giver den med tilstræbt national patos og manen til sammenhold om de demokratiske værdier. Men det koger og syder, og skarpe udfald undslipper.

Som for eksempel fra Børsens debatredaktør, Anders Foghs tidligere taleskriver, Christopher Arzrouni, der af flere med rette er beskrevet som stående lidt til højre for Djengis Khan. Han blev noget så blå-sort af forargelse over Helle Thorning, der som statsminister deltog i de to begravelser af ofre for skudattentaterne, blev bevæget og kneb en tåre.

Det kortslettede virkelig debatredaktøren, der fandt flæberiet stødende, fordi statsministeren var til begravelse af to mennesker, hun slet ikke kendte. Tårerne var med andre ord blot køligt beregnende skuespil. Jeg kan ikke fortænke dem, der oplever den slags som varsler om en ualmindelig beskidt valgkamp.

Menige Dansk Folkeparti'ister har vanen tro ladet munden løbe over med deres inderste tanker og er straks belønnet med det røde kort af partiledelsen. Men tag ikke fejl: Muslimske flygtninge er sammen med visse danske muslimer udset til at betale for ugerne i København. De arme flygtninge fra Syrien vil få kærligheden at føle - det står der et solidt politisk flertal bag.

Der er et tragisk paradoks i, at det netop er de syriske flygtninge, der er på vild flugt fra den ægte vare - det islamistiske vanvid, Islamisk Stat udøver i deres hjemland. De har på nært hold oplevet så ubegribelige rædsler, at de ikke på nogen måde tåler sammenligning med begivenhederne herhjemme.

For en sikkerheds skyld giver vi også lige retssikkerheden en tur i knusemaskinen. Nu skal vi have aflytning og overvågning af mistænkelige borgere UDEN godkendelse fra en dommer, mener Socialdemokraterne.

"Her må jeg lægge gåsefjerer et øjeblik for at få vejret. Sandheden er, at undersøgelseskommisionen blev mødt af en række vidner, der agerede som en rockerbande i en narkosag."

De blå støtter, men er påfaldende tavse i debatten. Smarte og forenkede slaglinjer, som ellers er Venstres absolutte kernekompetence, slår jo nu og da tilbage på afsenderen. Tænk bare på Løkkes kampagne omkring håndværkerfradraget, 'Husk at gemme bilagene', der fik mangen en dansker til at møde ham med et svedent grin.

En ren og uplettet politiker

Men det mest aparte i den ulmende valgkamp er i mine øjne det parti, vælgerne af uransagelige grunde har udset til at skulle lede landet efter valget. I front har partiet et trekløver, der har demonstreret meget alternative opfattelser af moral og anstændighed.

Troels Lund Poulsen var skatteminister i godt et år - men hvilket år! Jeg skal da love for, der var gang i den dér i 2010-2011.

Mens andre europæiske lande i 2010 takkede ja til en lækker liste over borgere, der havde hemmelige konti i Schweiz med i alt 666 milliarder kroner, og inddrev et to cifret milliardbeløb i skatter, så foretog det danske skatteministerium sig intet. På listen figurerede ifølge Politiken 329 danskere med konti for i alt 4,8 milliarder. Skatteministeren hed Troels Lund Poulsen.

I samme periode var der fuld tryk på op-

krævningen af fejlagtige ejendomsskatter. Det havde stået på i flere år, og heller ikke Troels Lund Poulsen gjorde noget for at rette op på de horrible forhold.

Samtidig verserede en eksplosiv skattesag om oppositionens statsministerkandidat Helle Thorning-Schmidts ægtefælle. Sagen skulle udredes og afgøres i Skatteregion København, og ministeriet havde ingen lovlig adgang til at blande sig. Det skete alligevel, og en stærk mistanke om magtfordrejning bredte sig, da der blandt andet kunne dokumenteres en heftig mødeaktivitet mellem ministeriets topembedsmænd og skatteregionen.

Og midt i valgkampen i 2011 eksploderede sagen, da den lange, detaljerede afgørelse slap ud fra ministeriet og ramte forsiden på BT. Mistanken bredte sig, og den ny regering nedsatte en undersøgelseskommision. Hvis mistanken om magtfordrejning og misbrug af en privat skattesag i valgkampen kunne bekræftes, ville man stå med den største politiske skandale i den moderne parlamentarismes historie.

Men efter års arbejde og endeløse afhøringer af politikere og embedsmænd måtte kommissionen opgive at komme til bunds i den betændte sag.

Vidner som i en rockersag

Efter lang tids tilbageholdt åndedræt og en Troels Lund Poulsen i politisk karantæne eksploderede Venstre i begejstring. 'Jeg er pure frikendt,' jublede skandalepolitikeren. Og Lars Løkke udbasunerede, at en 'uplettet Troels Lund kan blive minister'.

Her må jeg lægge gåsefjerer et øjeblik for at få vejret. Sandheden er, at undersøgelseskommisionen blev mødt af en række vidner, der agerede som en rockerbande i en narkosag: En mur af tavshed, svigtende hukommelse og direkte løgn. Og i modsætning til banderne, så var de her dygtige til ikke at 'efterlade fingeraftryk'. Der var ingen rygende pistol.

Det var ikke kønt, og kommissionen - der ikke kan afsige domme eller frifindelser - udtalte da også, at den ikke troede på Troels Lunds forklaringer.

Den danske presse har på bedste vis opsummeret de ulovligheder, lusk og sladder, kommissionen kunne påvise i ministeriet, så det skal jeg ikke gentage her. Kønt er det ikke, og de fleste menige danskere, der har orket at følge sagen, sidder tilbage med en rigtig dårlig smag i munden. Men ikke en anden V-topfigur, Claus Hjort Frederiksen.

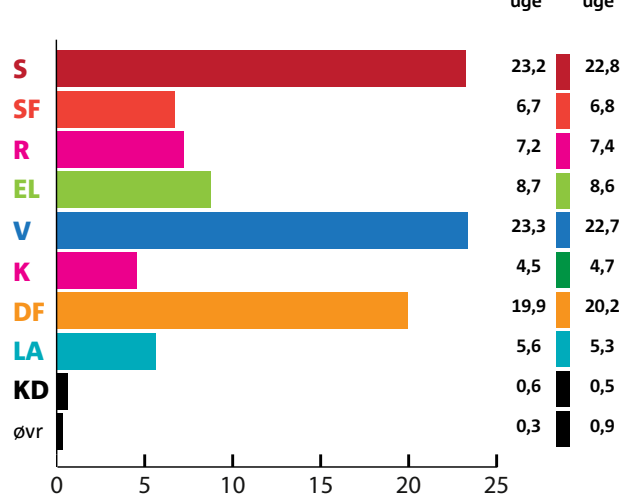
Han eksploderede i vrede og hellig forargelse, da at et flertal i Folketinget besluttede at tildele Troels Lund en næse for de mange groteske forhold i hans ministertid. Nu har Claus Hjort jo selv til fulde demonstreret et meget fleksibelt syn på lov og moral, da han var beskæftigelsesminister, så det er vel forklaringen på, at Troels Lund i hans øjne er ren og uplettet. Det samme kan med rette siges om den bjærgsomme partiformand.

Når man har sådanne lig i lasten, så er det jo godt at have et apparat i ryggen, der kan lede opmærksomheden ad andre veje - så sent som i skrivende stund, hvor partiet atter trækker et gammelt øg af stalden.

'Det skal kunne betale sig at arbejde'. Øh, hvilke partier er det nu, der mener det modsatte?

Meningsløst forenkede slaglinjer, der ofrer samfundets dårligst stillede for at skabe indignation og vrede i det velbærgede flertal, virker. Det er historien fuld af skræmmende eksempler på. Joh, Venstre forstår sandelig at sætte sin helt egen standard i valgkampen. ●

Ritzaus barometer

Fra twitter

Özlem Sara Cekic @cekicozlem

Ringet op af @Radio24syv Nej jeg går ikke ind for muslimske helligdage i DK. Men hun vil lede videre indtil hun finder en:-) #dkpol #goodluck

Mette Gjerskov @MetteGjerskov

Nogen der kan forklare HVORFOR præster sku ha noget imod at vie transkønnede? #StårNæppeNogetOmDetiBiblen #dkpol

over strengen

TEGNING: JENZ KOUDAL / SPILD AF TID

Turbulente tider

I alt fem dages arbejdsnedlæggelse blandt kabinepersonalet i SAS forventes at have kostet SAS omkring 40 millioner kroner i 1. kvartal. Trods udgifterne til strejken fastholder SAS forventningerne om et positivt resultat for hele året.